Αρ. Φύλ. 3

Τὸ Γαλαξεῖδι

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ — ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Κωνστ. Αὐγέρης
Κυρ. Σ. Ἀρβανίτης
Εὐθ. Ν. Γουργουρῆς
Διον. Κ. Κατσανάκης
Ἰω. Δ. Μητρόπουλος
Δημ. Μαστορῖκος
Ἰω. Ε. Μιχόπουλος
Ἠλ. Παπαλάϊος
Ρήγ. Δ. Ρηγόπουλος
Γραφεῖα
Μπουμπουλίνας 9α
Πειραιᾶ

ΤΟΠΙΚΑ ΜΑΣ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Συμπολίτου μας συνεργάτου

Ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ ἔγινεν τὸ νέον Δημοτικὸν Σχολεῖον, ἂν καὶ αὐτὸ μέχρι σήμερα εἶναι ἡμιτελές, διότι λείπει ὁ περίβολος καὶ πολλὰ ἄλλα παραρτήματα καὶ παρακολουθήματα, ἠχρηστεύθησαν τὰ παλαιὰ Σχολεῖα, τὸ Δημοτικὸν, ποὺ ἦτο εἰς τὸν Κούκουνα, καὶ τὸ Παρθεναγωγεῖον. Καὶ τὸ μὲν Δημοτικὸν Σχολεῖον, ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνῆκεν, καλῶς ἢ κακῶς τὸ ἐξεποίησε διὰ δημοπρασίας καὶ τὸ ἀπέκτησεν ἤδη ἰδιώτης, ὁ κ. Γ. Γούναρης. Τὸ Παρθεναγωγεῖον ὅμως τί γίνεται; Διατί δὲν λαμβάνεται μέριμνα νὰ ἀποφευχθῇ ἡ κατερείπωσις τοῦ ἐπιβλητικοῦ τούτου οἰκοδομήματος; Καὶ ὅμως θὰ ἠδύναντο τὰ δύο αὐτὰ κτίρια νὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ τὴν στέγασιν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, ὅπως συνέβη καὶ ἀλλαχοῦ. Καὶ συγκεκριμένως ἐν Ἰτέᾳ, ὅπου τὸ ἓν παλαιὸν Σχολεῖον ἐχρησιμοποιήθη ὡς Κοινοτικὸν Κατάστημα τὸ δὲ ἕτερον, τὸ καὶ ἐπιβλητικώτερον ὡς Εἰρηνοδικεῖον.

ΔΑΣΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ

Ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται πῶς τὸ Γαλαξεῖδι δὲν παρουσιάζει κανένα «δασικὸν» ἐνδιαφέρον, διὰ νὰ ἀπασχολήσῃ τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ Δασαρχείου. Καὶ ὅμως εἰς τὴν περιοχὴν Γαλαξειδίου εὑρίσκονται τὰ περισσότερα εὐπαθῆ μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς δασικὰ σημεῖα. Καὶ ἐξηγούμεθα. Ὑπάρχει τὸ νεαρὸν δάσος τῆς Πέρα— Πάντας, μὲ προοπτικὴν ἐπεκτάσεως, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀνάγκην ἀγρύπνου φυλάξεως καὶ παρακολουθήσεως. Ὑπάρχει ἡ ἀπηγορευμένη δασικὴ περιοχὴ μὲ τὸ ἀλσύλλιον τοῦ Κούκουνα. Ὑπάρχει τὸ γραφικὸν ἐκ κέδρων δάσος τῆς Ἀνδρομάχης. Ὑπάρχει τὸ ἐκ Βαλανιδιῶν δάσος εἰς τὰ Πατήματα κ.λ.π. Δὲν νομίζει λοιπὸν ἡ ἁρμοδία δασικὴ ὑπηρεσία ὅτι πρέπει νὰ ἱδρυθῇ καὶ ἐν Γαλαξειδίῳ δασικὸς σταθμὸς διὰ νὰ βοηθήσῃ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ δασικοῦ μας πλούτου, καὶ ὅτι ὁ δασοκόμος Ἁγίας Εὐθυμίας, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπάγεται ἡ περιφέρεια Γαλαξειδίου, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπαρκέσῃ διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν στοιχειώδη φύλαξιν τῶν δασικῶν περιοχῶν;

ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΦΩΚΙΔΟΣ

Οἱ ἀσχοληθέντες ἐν Γαλαξειδίῳ μὲ τὰ «κοινοτικὰ ζητήματα» θὰ ἐνθυμοῦνται μετὰ πόσης βραδύτητος καὶ δυσκολίας ἐκινεῖτο καὶ διεξήγετο ἡ Κοινοτικὴ ὑπηρεσία, ἐκ τοῦ λόγου ὅτι, ὅλαι αἱ ἀποφάσεις τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου καὶ ὅλα τὰ ἔγγραφα τῆς Κοινότητος ἔπρεπε νὰ σταλοῦν πρὸς ἔγκρισιν κ.λ.π. εἰς τὴν Λαμίαν (!), ὅπου εὑρίσκετο ἡ Νομαρχία Φθιωτιδοφωκίδος. Πρόβλημα πραγματικὸν ἡ ἐκτέλεσις καὶ τοῦ πλέον ἀσημάντου ἔργου, διότι ἕως ὅτου σταλοῦν αἱ ἐγκρίσεις ἀπὸ τὴν Λαμίαν, παρήρχετο ἡ χρῆσις καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἡ δυσκολία ὅμως τῶν συγκοινωνιῶν κατὰ τὴν Κατοχὴν κατέδειξεν ἔτι περισσότερον ὅτι τὰ ἀπομεμακρυσμένα τῆς Λαμίας χωρία ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐξυπηρετηθοῦν καὶ εἶχον, μπορεῖ νὰ πῇ κανείς, διοικητικῶς ἀποκοπῇ ἀπὸ τὴν ἐποπτεύουσαν ἀρχήν, διὸ καὶ ἐνεφανίσθη ἐπιτακτικωτέρα ἡ ἀνάγκη νὰ διαιρεθῇ ὁ παλαιὸς Νομὸς Φθιωτιδοφωκίδος εἰς δύο Νομοὺς καὶ νὰ δημιουργηθῇ ὁ Νομὸς Φωκίδος μὲ πρωτεύουσαν τὴν Ἄμφισσαν. Τοιουτοτρόπως καὶ τὸ Γαλαξεῖδι ὡς Κοινότης καὶ οἱ Γαλαξειδιῶται γενικῶς, διὰ τὰ τόσα ζητήματα ποὺ ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Νομαρχίας, δὲν εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ καταφεύγουν, ὅπως κατὰ τὸ παρελθὸν, εἰς τὴν Λαμίαν, ἀλλὰ εἰς τὴν τόσον πλησίον εὑρισκομένην Ἄμφισσαν, μετὰ τῆς ὁποίας τακτικὴ ὑπάρχει καθ' ἑκάστην συγκοινωνία.

Η ΛΙΜΕΝΙΚΗ

Δὲν νομίζομεν ὅτι εἶναι ἄσκοπον νὰ τονίσωμεν καὶ διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ὅτι αἱ σημεριναὶ ἀνάγκαι τοῦ Γαλαξειδιοῦ εἶναι ὄχι ἁπλῶς μεγάλαι, ἀλλὰ τεράστιαι καὶ ὅτι ὅλοι οἱ ὀργανισμοὶ Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου καὶ ὅλοι οἱ Γαλαξειδιῶτες πρέπει νὰ ἐργασθοῦμε ἐντατικὰ γιὰ τὴν ἀνασυγκρότησίν του πρῶτα καὶ κατόπιν γιὰ τὴν ἀναδημιουργίαν του. Ἕνας τέτοιος ὀργανισμὸς ὁ ὁποῖος σημαντικὸν ρόλον παίζει εἰς τὴν ζωὴν τοῦ Γαλαξειδιοῦ εἶναι καὶ ἡ Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ, ἡ ὁποία θέλομεν νὰ πιστεύωμεν δὲν θὰ μείνῃ, ὡς μέχρι τοῦδε δυστυχῶς ἐγίνετο, τύπος καὶ ὄνομα μόνον. Τὰ νέο διορισθέντα λαϊκὰ μέλη, διότι αὐτὰ κυρίως ἐνδιαφέρονταικαὶ πονοῦν γιὰ τὸν τόπο, πρέπει νὰ κατανοήσουν τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς των καὶ νὰ ἐργασθοῦν μὲ πραγματικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὰ τόσα καὶ τόσα ζητήματα ποὺ ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν καὶ ἁρμοδιότητα τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας, τῆς Νομαρχίας Φωκίδος, ἡ ὁποία ἔχει καθῆκον, ἀλλὰ καὶ ὑποχρέωσιν νὰ παρακολουθῇ καὶ ἐποπτεύῃ τὸ ἔργον τῶν λιμενικῶν ἐπιτροπῶν τῆς περιοχῆς της διὰ νὰ μὴ μείνουν αἱ λιμενικαὶ ἐπιτροπαὶ μόνον εἰς τὰ χαρτιά.

Ι. Π. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΤΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ ΩΣ ΕΞΑΓΩΓΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ, Μάρτιος (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Πρὸ ἡμερῶν ἀφίκοντο εἰς τὸ Γαλαξεῖδι ἕνα Ἀμερικανικὸν λίμπερτυ τῆς Ἑταιρείας «Ἔξπορτ Λάϊν» καὶ ἕνα Αἰγυπτιακὸν, εἰς τὰ ὁποῖα ἐφορτώθησαν ἐλαῖαι διὰ τὸ ἐξωτερικόν. Οὕτω τόσον ὁ ἐργατικὸς κόσμος, ὅσον καὶ τὸ λιμενικὸν ταμεῖον ἀπεκόμισαν διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ τῆς κατοχῆς σημαντικὰ ὀφέλη, πολλαὶ δὲ οἰκογένειαι ναυτικῶν ἀνεκουφίσθησαν οἰκονομικῶς. Θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον, νὰ καταβληθοῦν προσπάθειαι νὰ μὴ σταματήσῃ ἡ ἐνέργεια αὐτὴ τῆς ἀφίξεως καὶ φορτώσεως τῶν πλοίων εἰς τὸν λιμένα μας, διότι, ὅπως μανθάνω, γίνεται κίνησις νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ ἐκ τοῦ λιμένος μας φόρτωσις τῶν ἐλαιῶν, καθόσον βλάπτονται μερικὰ συμφέροντα γειτονικῶν κωμοπόλεων. Τὸ ζήτημα αὐτὸ ἀπασχολεῖ ὅλους μας, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ὅλοι μας πρέπει νὰ καταβάλωμεν κάθε προσπάθειαν διατηρήσεως τοῦ λιμένος Γαλαξειδίου ὡς κέντρου ἐξαγωγῆς.

ΟΣΑ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ

Ἀγαπητὸ «Γαλαξεῖδι»,

Μὲ ξεχωριστὴ χαρὰ ἐδιάβασα τὸ πρῶτο φύλλο σου. Μόνο τὸ ὄνομά σου ἦταν ἀρκετὸ νὰ μοῦ χαρίσῃ τὴν συγκίνησιν, ποὺ νοιώθει καθένας μας, ὅταν ἀκούῃ τὸ ὄνομα τῆς πολυαγαπημένης μα ςπατρίδας.

Σκόρπια ἐδῶ κι' ἐκεῖ, ἄλλα πειὸ μακρυὰ καὶ ἄλλα πειὸ κοντά, τὰ παιδιὰ τοῦ Γαλαξειδιοῦ, ὅπου τοὺς ἔταξε ἡ μοῖρα τους νὰ ἀγωνισθοῦν τὸν σκληρὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, αἰσθάνονται ἀπόλυτα τὴν ἀνάγκη νὰ ἐπικοινωνοῦν μεταξύ τους καὶ νὰ μαθαίνουν τὰ νέα τῆς ἀγαπημένης των πατρίδας. Ποιὸ λοιπὸν θὰ ἦταν τὸ μέσο αὐτὸ τῆς ἐπικοινωνίας; Κανένα ἄλλο μέσο δὲν θὰ μποροῦσε νὰ ὑπάρχῃ παρὰ μόνο σὺ ἀγαπημένο «Γαλαξεῖδι», σὺ ἡ ἐφημεριδοῦλα μας, γιατὶ μόνο σὺ μπορεῖς νὰ μᾶς φέρνῃς τὰ νέα τοῦ χωριοῦ μας, κάνοντάς μας συγχρόνως νὰ νοσταλγοῦμε μιὰ ζωή, τὴν πειὸ καλή, τὴν πειὸ ἁγνή, τὴν πειὸ ξένοιαστη, τὴν πειὸ εὐτυχισμένη, τὴν παιδικὴ ζωή μας.

Ἂς συσπειρωθοῦμε γύρω ἀπὸ σένα καὶ ἂς ἀγωνισθοῦμε μαζὶ σου καθένας μας ἀνάλογα μὲ τὶς δυνάμεις του, γιὰ ἕνα καλύτερο μέλλον τῆς πατρίδας μας καὶ ἂς προσπαθήσουμε νὰ γίνῃ καὶ πάλιν σὰν πρῶτα πειὸ τρανὴ καὶ πειὸ μεγάλη.

Γι' αὐτὸ ἐκφράζοντας τὰ θερμά μου συγχαρητήρια πρὸς τὴν συντακτικὴ ἐπιτροπή σου γιὰ τὴν προσπάθεια ποὺ ἀνέλαβε, εὔχομαι ὁλόψυχα σ' αὐτὴν νὰ ὁλοκληρώσῃ τὸν σκοπὸν γιὰ τὸν ὁποῖον ξεκίνησε.

Μὲ πατριωτικὴν ἐκτίμησιν
ΣΑΒΒΑΣ Ε. ΓΟΝΙΟΣ
Πρατίνου 9, Ἀθῆναι

Τύποι καὶ φυσιογνωμίαι

Ὁ θαλασσινός

Γεννιέται ἀγνός· καὶ σὰν πρωτοαντικρύζει μὲ τὸ ὡραῖο παιδικό του βλέμμα τὴν ἀπέραντη ἔκταση τοῦ ἁλμυροῦ ὑγροῦ, ἀρχίζει νὰ πιστεύῃ ἐνσυνείδητα στὴν ὑπεροχὴ τούτου ἀπέναντι στὸ κάθε τι ποὺ βλέπει τριγύρω του. Ἔτσι αἰσθάνεται τὸν ἑαυπό του ἕνα πλάσμα μικρό, πολὺ μικρό, διαβατικό, ἐφήμερο.

Μὲ τὸ μεγάλωμά του ὅμως καὶ ὅπως ἀνδροῦται, ἀρχινᾶ νὰ ζῇ τὴν κάπως ἀμφίβιο ζωὴ τῶν παιδικῶν καὶ νεανικῶν του χρόνων καὶ ριζώνει μὲ τὸν καιρὸ μέσα του ἕνας εὐγενικὸς πόθος, ὁ ἄφοβος πόθος νὰ γνωρίσῃ, νὰ μάθῃ, τὰ τελειοποιηθῇ, ταξειδεύοντας.

Ἔτσι διαισθάνεται χιλιάδες τώρα χρόνια καὶ ἄλλα τόσα ζῇ αὐτὴ τὴν φυσικὴ ζωή, ἀφοσιωμένα, σκληρά, καὶ συνήθως μὲ καταξεσχισμένα ροῦχα καὶ καταματωμένα πόδια, μὲ στέρησι καὶ σπάνια μὲ κάπως ἀνθρώπινη ἄνεσι.

Μὲ τὸ ἰδανικό του αὐτό, νὰ ζῇ κοντὰ στὸ ἁλμυρὸ αὐτὸ νερό, καὶ γυρίζοντας ἀπάνω σ' αὐτὸ νὰ γνωρίσῃ τὸν κόσμο, νὰ τελειοποιηθῇ, διατρέχει μὲ λαχτάρα τὰ τρία τέταρτα τῆς ὑδρογείου, «τὰ ὑγρὰ κέλευθα» τοῦ Ὁμήρου, μόνος, συνήθως ἔπειτα καὶ ἡ γενιά του, δαμάζοντας, ὅπως πιστεύει, τὴν ἀχανῆ αὐτῆς ἔκτασι, τὴν ὑπεροχή της.

Ὁ πόνος καὶ ἡ στέρησις εἶναι δικά του· ὅπως δική του εἶναι καὶ ἡ χαρὰ τῆς ἐλευθερίας, ποὺ δίνει στὸν ἑαυτό του καὶ μὲ τὴν ὁποίαν ζῇ τὴ ζωή του καὶ κινεῖται ἐπάνω στὸν ἁλμυρὸ αὐτὸ δρόμο του.

Ἀντλεῖ ἀπ' αὐτὸν τοὺς πόρους ἐκείνους, ποὺ τοῦ ἀναγκαιοῦν νὰ ζῇ ἀπέρριτα, ἁπλᾶ, αὐτὸς καὶ ἡ ἀγαπημένη του οἰκογένεια, ποὺ δημιουργεῖ, πιστεύοντας στὴν ἀρετὴ τῆς οἰκογενειακῆς ἑστίας. Αὐτήν, μακρυά της εὑρισκόμενος ποθεῖ μὲ ἀγάπη, γιὰ τὴν εὐτυχία της ἀγωνίζεται καὶ συχνὰ θυσιάζεται.

Ζῇ ὡραῖα, γιατὶ πιστεύει σὲ θρησκεία καὶ γιατὶ εἶναι ἀγαθός, ἠθικός, τίμιος, γενναῖος. Καὶ δὲν γνωρίζει αὐτὸς τὴν πονηρία, οὔτε τὸ δόλο, οὔτε καὶ κάθε ποταπὴ κακία.

Εἶναι ὀλύμπιος Θεὸς σὰν κρατεῖ τὸ τιμόνι τῆς τύχης του αὐτῆς, τῆς ὑπέρτατης ἡδονῆς του· ὁ δρόμος τότε ποὺ ἀνοίγεται ἐμπρός του εἶναι γι' αὐτὸν αἰώνια εὐθὺς πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις, ποὺ αὐτὸς θέλει νὰ ὁδηγῇ τὸ σκάφος του, μὲ τὴν πίστι του στὴν ἀλήθεια, τοῦ ἀνθρώπινου ἔργου ποὺ ἀσκεῖ.

Γεμᾶτος δὲ καλωσύνη πάντοτε, καταπατεῖ μὲ τὰ χαρίσματά του αὐτὰ κάθε σκοτεινὴ δύναμι. Καὶ μὲ τὸ φῶς τῆς ἀρετῆς, ποὺ τὴν ἔχει μέσα του, μαζὶ μὲ κάθε θεῖο καὶ ἀνθρώπινο ἰδανικὸ, ποὺ πιστεύει καὶ θέλει νὰ τὸ φθάσῃ, κύπτει στὸ τέλος, κι' ὁ ἐνάρετος αὐτός, στὸ φυσικὸ Νόμο τῆς φθορᾶς τοῦ χρόνου, ἁγνός, ὅπως γεννήθηκεν ἁγνός.

Ἀθῆναι, Μάρτιος 1947
ΑΡ. Γ. ΚΟΥΜΑΡΗΣ

Τὸ ἀεροπλάνον μας «Γαλαξεῖδι»

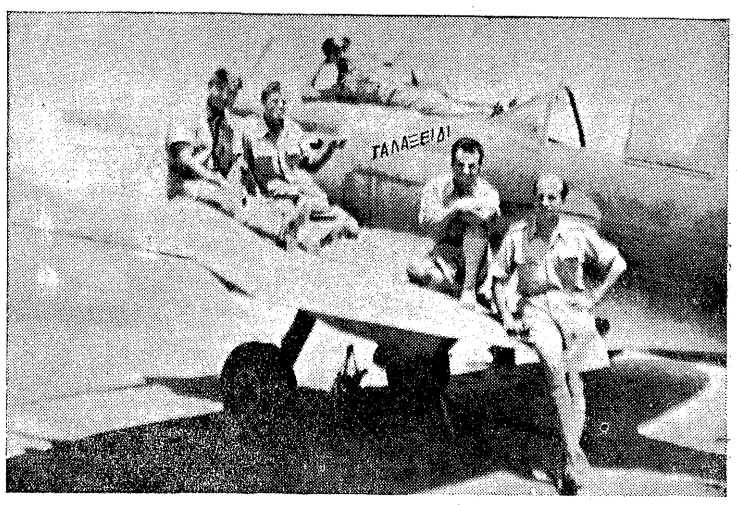

Πολλοὶ συμπολῖται μας θὰ ἀγνοοῦν ἴσως ὅτι ἕνα ἀπὸ τὰ μαχητικὰ ἀεροπλάνα τοῦ ἐναερίου στόλου μας ἔφερε κατὰ τὸν πόλεμον καὶ φέρει ἀκόμη σήμερον τὸ ὄνομα «Γαλαξεῖδι». Τὸ ἐβάπτισε μὲ τὸ ὄνομα τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος μας ὁ ἐκλεκτὸς συμπολίτης μας, ὑποσμηναγὸς μηχανικὸς τῆς ἀεροπορίας κ. Νῖκος Λογοθέτης. Καὶ μὲ τὸ ὄνομα αὐτὸ ἐπέταξεν ἀνὰ τοὺς οὐρανοὺς τῆς Αἰγύπτου, τῆς Ἀφρικῆς, τῆς Σικελίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γιουγκοσλαβίας. Καὶ μὲ τὸ ὄνομα αὐτὸ τὴν 22αν Ἀπριλίου 1944 κατέρριψεν ἕνα Γερμανικὸν Γιοῦγκερ 88, ἐκδικούμενον τὸ μικρὸν «Γαλαξεῖδι» τὴν μεγάλην Γερμανικὴν ἀτιμίαν κατὰ τῆς πατρίδος μας. Τρεῖς Ἕλληνες ἀεροπόροι, τρία γενναῖα παιδιὰ τοῦ Γαλαξειδιοῦ, ἀδελφοὶ τῶν ἀετῶν καὶ τῶν ὑετῶν οἱ ὑποσμηναγοὶ κ. κ. Νῖκος Λογοθέτης, Γιάννης Μιχόπουλος καὶ Παναγιώτης Κάλεσης ἐξεπροσώπησαν εἰς τὴν καταδιωκτικὴν καὶ τὴν τεχνικὴν ἀεροπορίαν μας καὶ συνέχισαν τὴν μακρὰν ἀπὸ αἰώνων παράδοσιν τῆς μικρᾶς μας πατρίδος, ἡ ὁποία ἠγωνίσθη πάντοτε κατὰ τῶν κατακτητῶν καὶ ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐλευθερίας. Ἡ εἰκών μας παριστᾷ τὸ ἡρωϊκὸν καὶ ὑπερήφανον «Γαλαξεῖδι» μετὰ τὴν κατάρριψιν τοῦ Γερμανικοῦ Γιοῦγκερ 88 εἰς τὴν ἡλιοχαρῆ καὶ καυστικὴν ἔρημον τῆς Ἀφρικῆς, τὴν Μάρσα — Ματρούχ, ὅπαν μὲ χειριστὴν τὸν ἐκ Κορίνθου ἀνθυποσμηναγὸν κ. Δημ. Σουφρούλαν κατώρθωσεν εἰς μίαν ἀγρίαν πάλην νὰ συντρίψῃ τὸν ἀντίπαλον. Εἰς τὴν ἰδίαν εἰκόνα κάτω φαίνεται τὸ συνεργεῖον ἐπιθεωρήσεως μετὰ τὴν νίκην καὶ ἐπάνω, ἀναπαυόμενος ἐν καταχλίσει εἰς τὸ ἀεροπλάνον του, ὁ νουνός του κ. Νῖκος Λογοθέτης. Τὸ «Γαλαξεῖδι» φέρει ἀκόμη τὸ ὄνομά του καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εὑρίσκεται ἐν ζωῇ.

Ἐντυπώσεις ἀπὸ ἕνα ταξείδι

ΠΩΣ ΕΙΔΑ ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ

Ἡ σημερινή του κατάστασις

Β'.

Ἰδιαίτερα λυπηρὴ ἐντύπωσι προξενεῖ καὶ ἡ φθορὰ ποὺ ἔγινε στὸ ἀντάξιο μεγαλουπόλεως κρηπίδωμα τῆς παραλίας. Στὸ κεντρικώτερο σημεῖο του, κοντὰ στὸ μῶλο, καὶ σὲ μῆκος ἀρκετό, ἔχουν ξεφύγει καὶ ἔχουν πέσει στὴ θάλασσα οἱ πελεκημένοι, συμμετρικοὶ ὀγκόλιθοι τοῦ κρηπιδώματος, ἡ θάλασσα, σιγὰ — σιγά, ἔφαγε τὸ χῶμα καὶ ἔχει σχηματισθεῖ ἕνα χάσμα, ποὺ μὲ τὸν καιρὸ προχωρεῖ πρὸς τὰ μέσα καὶ καταστρέφει σταθερὰ καὶ ἀνενόχλητα τὴν ὡραία προκυμαία καὶ τὴν αἰσθητική της ὄψη. Ἀνάλογο κακὸ ἔχει γίνει σ' ὅλο τὸ μῆκος τοῦ δρόμου ἀπὸ τὸν «Κάβο» μέχρι τοῦ «Χηρόλακα», ὅπου, μὲ τὴν ἐγκατάλειψη στὰ χρόνια τῆς κατοχῆς, ἡ θάλασσα ἔχει ὑποσκάψει τὸ ἔδαφος μὲ ἀποτέλεσμα νὰ γίνουν καθιζήσεις καὶ νὰ σχηματισθοῦν τεράστιες τρύπες σὲ ὅλο τὸ πλάτος τοῦ δρόμου, σὲ σημεῖο ποὺ νὰ εἶναι δύσκολη ἀκόμη καὶ ἡ διάβασις τῶν πεζῶν.

Ἀλλ' ἐπάνω ἀπ' ὅλα τὸ πιὸ κακὸ εἶναι ὅτι ἔφυγαν, φεύγουν καὶ θέλουν νὰ φύγουν καὶ ἄλλες οἰκογένειες ἀπὸ τὸ Γαλαξεῖδι, ποὺ ἔτσι κινδυνεύει νὰ ἐρημωθῇ κυριολεκτικά. Σημειώνω ὡς ἐνδεικτικὸ ὅτι ἐκεῖ ποὺ κάποτε λειτουργοῦσαν κάθε Κυριακὴ καὶ οἱ τρεῖς Ἐκκλησίες τοῦ τόπου, σήμερα, μὲ τὴν ἔλλειψη τοῦ πληθυσμοῦ, ἡ λειτουργία γίνεται σὲ μία Ἐκκλησία ἐκ περιτροπῆς κάθε Κυριακή...

* * *

Τὸ γενικὸ παράπονο αὐτῶν ποὺ μένουν καὶ θέλουν νὰ μείνουν στὸν τόπο, εἶναι πῶς ὅσοι φύγαμε ἀπὸ τὸ Γαλαξεῖδι τοὺς ἔχουμε λησμονήσει. Ἀπὸ συνομιλίες μὲ ἀρκετοὺς Γαλαξειδιῶτες — τοῦ Γαλαξειδιοῦ! —καὶ μάλιστα μὲ μερικοὺς ποὺ ἀνακατεύονται στὶς ἐκδηλώσεις τῆς δημοσίας ζωῆς τοῦ τόπου, ἐσχημάτισα τὴν γνώμην ὅτι ἔχουνδέσει τὴν τύχην τους μὲ τὴ γεννέτειρά μας καὶ θέλουν νὰ ἐργασθοῦν καὶ νὰ ξαναζωντανέψουν ὅ,τι εἶναι δυνατό. Τοὺς ἀπασχολοῦν διάφοραζητήματα, ποὺ ἡ τακτοποίησί τους θὰ ὠφελήσῃ κάπως τὸν τόπο.

Καὶ πρῶτο γενικὸ — ἂν καὶ ξεφεύγῃ ἀπὸ τὴν θέλησί τους — τὸ μεγάλο ζήτημα τῆς Διώρυγος. Ἡ ἔλλειψις τῆς θαλασσίας συγκοινωνίας ἔχει κοστίσει πολὺ στὸ Γαλαξεῖδι. Ὕστερα τὸ ζήτημα τοῦ Γυμνασίου. Αὐτὸ τακτοποιήθηκε καὶ μένει ἡ συμπλήρωσις τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ. Ἄλλα ζητήματα εἶναι: ἡ ἐπισκευὴ τῶν δρόμων, ποὺ ἀπὸ τὴν πολύχρονη ἀναγκαστικὴ παραμέλησι εἶναι σὲ κακὴ κατάστασι. Ἡ ἐπισκευὴ τοῦ κρηπιδώματος τοῦ παραλιακοῦ δρόμου, καθὼς καὶ τῶν δρόμων πρὸς τὸν Χηρόλακα. Ἡ ἐπανάληψις τοῦ φωτισμοῦ τῆς πόλεως, ποὺ δὲν ὑπάρχει σήμερα. Λειτουργεῖ βέβαια τὸ ἐργοστάσιο ἠλεκτροπαραγωγῆς καὶ φωτίζονται ἐσωτερικῶς τὰ σπίτια, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἴχνος ἐγκαταστάσεως (καλώδια κλπ.) ἀπὸ τὸ δίκτυον τῆς πόλεως, γιατὶ στὴν κατοχὴ τὸ ἐρήμαξαν ἁμαρτωλὰ χέρια καὶ μυαλά!.. Ἕνα ἄλλο ζήτημα εἶναι καὶ ἡ ἐπιδιόρθωσις καὶ ἀνακαίνισις τῶν ἐξωκκλησιῶν. Εἶναι γνωστὸν πὼς ὅλα σχεδόν, μὰ ἰδιαίτερα ἡ Ἁγία Τριάδα στὸ βουνὸ καὶ ὁ Ἅη—Γιώργης στὸ νησί, εἶναι θαυμάσια τοπεῖα καὶ μέρη ψυχαγωγίας. Θέλουν, ἔπειτα ἀπὸ τὰ κακὰ χρόνια τῆς γενικῆς τῶν πάντων φθορᾶς θέλουν κι' αὐτὰ τὶς δαπάνες των.

Τὰ ζητήματα καὶ οἱ ἀνάγκες ἑνὸς τόπου, ὅπως τὸ Γαλαξεῖδι, ποὺ ὑπέφερε καὶ ὑποφέρει, εἶναι πολλὰ καί, ἀσφαλῶς ἀρκετὰ ξεφεύγουν ἀπὸ τὰ ὅρια μιᾶς σύντομης μεταδόσεως ἐντυπώσεων καὶ κρίσεων ἀπὸ πρόσκαιρη διαμονή.

* * *

Δὲν θέλω ὅμως νὰ κλείσω τὸν

ψηφ/ση: Ηλίας Π. Κουμπαρούλης

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ

Ο κ. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ

Μὲ εἰλικρινῆ λύπην ἐγνώσθη ἀπὸ ὅλους τοὺς συμπολίτας μας ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Γαλαξειδίου κ Δρόσος Δροσόπουλος ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν του πρὸς τὸν κ. Νομάρχην Φωκίδος θεωρήσας λήξασαν τὴν ἀποστολήν του ἔπειτα ἀπὸ τὴν σκληροτάτην περίοδον ποὺ διῆλθε τὸ Γαλαξεῖδι κατὰ τὴν κατοχήν.

Ὁ κ. Δροσόπουλος εἶχεν ἐκλεγεῖ παμψηφεὶ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κατὰ τὰς ἐκλογὰς αὐτοδιοικήσεως τὴν 12ην Δεκεμβρίου 1943, ὅταν ὁ κατακτητὴς διὰ κάθε ζήτημα καθίστα ὑπεύθυνον μόνον τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος, ἐνῷ ἐξ ἄλλου κανεὶς δὲν ἦτο διατεθειμένος νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν

Ὁ κ. Δρόσος Δροσόπουλος, ὁ παραιτηθεὶς Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Γαλαξειδίου.

ἐχθρόν. Δύο μῆνας μετὰ τὴν ἐκλογήν του, τὴν 6ην προϊὼν τῆς 7ης Φεβρουαρίου 1944 οἱ Γερμανοὶ ἐνήργησαν μπλόκο τοῦ Γαλαξειδιοῦ βάλλοντες δι' ὅλμων, ἰδίως κατὰ τῆς βίλλας, παρὰ τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ὅπου εἶχον ἐγκατασταθῆ οἱ Ἄγγλοι σύνδεσμοι — σαμποτέρ.

Ὁ πρῶτος, τὸν ὁποῖον ἀνεζήτησαν οἱ Γερμανοὶ τότε φυσικὰ ὑπῆρξεν ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος, τὸνὁποῖον ὑπὸ συνοδείαν μετέφερον ἀπὸ τὴν οἰκίαν του εἰς τὴν ἀγοράν, ὅπου εἶχαν συγκεντρώσει 100 συμπολίτας μας. Ὁ κίνδυνος ἦτο μέγας. Οἱ Γερμανοὶ ὑπὸ διαρκεῖς ἀπειλὰς προσεπάθουν νὰ ἀποσπάσουν πληροφορίας περὶ Ἄγγλων ἀνταρτῶν, χωρὶς ὅμως νὰ τὸ ἐπιτύχουν. Ὁ κ. Δροσόπουλος ἀψηφῶν τὴν ἰδίαν ζωὴν καὶ τῆς οἰκογενείας του καὶ ὡπλισμένος μὲ τὸ θάρρος καὶ τὸν ἁγνὸν πατριωτισμὸν ποὺ τὸν διακρίνει ἠρνήθη ὅτι ὑπάρχουν Ἄγγλοι εἰς τὸ Γαλαξεῖδι, ἠγγυήθη δὲ ἀκόμη ὅτι οὔτε Ἰσραηλῖται. ὑπῆρχον μολονότι οὐκ ὀλίγοι εἶχαν καταφύγει ἐκεῖ καὶ τοὺς εἶχεν ἐφοδιάσει μὲ πλαστὰς ταυτότητας, οὔτε ἀντάρται μὲ πολιτικά, ὅπως ἀσφαλῶς θὰ εἶχε καταγγείλει προσχωρήσας εἰς τοὺς Γερμανοὺς τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἕνας Αὐστριακὸς στρατιώτης, τὸν ὁποῖον εἶχαν συλλάβει πρὶν οἱ Ἄγγλοι καὶ κρατοῦσαν μαζί των.

Οἱ Γερμανοὶ ἐπέμεναν ἀνένδοτοι, ἰδίως διὰ δύο νέους, τὰ παιδιὰ τῶν κ.κ. Ι. Καραλιώτου καὶ Ν. Μπαρλιακοῦ, τοὺς ὁποίους φέροντας ποιμενικὴν περιβολὴν εἶχαν ἐκλάβει ὡς ἀντάρτας. Ἀντιλαμβάνεται κανεὶς ποία ψυχικὴ ἀντοχὴ ἐχρειάζετο διὰ νὰ μεταπεισθοῦν οἱ θηριώδεις ἐχθροί. Παρ' ὅλον τὸν ἀπειλητικὸν κίνδυνον ἐν τούτοις, ἐγγυώμενος ὁ ἴδιος κατώρθωσε νὰ ἀφεθοῦν ἐλεύθεροι. Δυστυχῶς ἀδύνατον ἐστάθη νὰ ἐλευθερωθοῦν ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἐφέροντο εἰς τὸ ψηφοδέλτιον τῆς τελευταίας ἐκλογῆς, ἀνακαλυφθὲν ὑπὸ τῶν Γερμανῶν. καὶ τῶν ὁποίων τὴν τύχην ὅλοι μας γνωρίζομεν.

Δὲν ἐπέρασεν ὅμως μὴν ἀπὸ τὸ γεγονὸς τοῦτο καὶ περὶ τὰς ἀρχὰς Μαρτίου ὁ Γερμανὸς διοικητὴς προσεκάλει τὸν κ. Δροσόπουλον εἰς τὴν Ἰτέαν, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Ἄμφισσαν προσπαθήσας μὲ διαρκεῖς ἀπειλὰς νὰ λάβῃ πληροφορίας περὶ τῶν ἀγωνιστῶν τῆς πατρίδος. Ἀλλὰ καὶ ἡ προσπάθεια αὐτὴ δὲν ἀπέδωκε τοὺς καρπούς της, διότι ἀφ' ἧς στιγμῆς εἶχεν ὁ κ. Δροσόπουλος ἀποφασίσει τὴν ζωήν του διὰ τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ πτοηθῆ.

Ὁ μεγαλύτερος ἐν τούτοις κίνδυνος καταστροφῆς καὶ ἐξανδραποδισμοῦ διὰ τὸ Γαλαξεῖδι ὑπῆρξε τὴν πρωΐαν τῆς 13ης Μαρτίου 1944, τὴν προηγουμένην νύκτα τῆς ὁποίας οἱ ἀντάρται εἶχον αἰχμαλωτίσει δύο Γερμανοὺς στρατιώτας, συνοδοὺς μεγάλου πετρελαιοκινήτου, τὸ ὁποῖον λόγῳ τῆς κακοκαιρίας εἶχε ποδίσει εἰς τὸ Γαλαξεῖδι καὶ τοῦ ὁποίου τὸ φορτίον ἐκυρίευσαν.

Ἦτο σχεδὸν βέβαιον ὅτι τὸ Γαλαξεῖδι θὰ ἀκολουθοῦσε τὴν τύχην τῆς Βουνιχώρας καὶ τῆς Ἀγιαθυμιᾶς. Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἡ ἀγωνία ὅλων τῶν συμπολιτῶν μας, οἱ ὁποῖοι εἶχαν συγκεντρωθῆ εἰς τὴν παραλίαν, ἦτο ζωγραφισμένη εἰς τὰ πρόσωπά των. Καὶ τὴν στιγμὴν αὐτὴν πάλιν εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Κοινότητος ἔπεσε τὸ βάρος τοῦ ἐξιλασμοῦ. Κανεὶς δὲν ἐτόλμα νὰ παρουσιασθῆ εἰς τὸν διοικητὴν τῆς Ἰτέας ν' ἀναφέρῃ τὸ συμβάν. Καὶ ὁ κ. Δροσόπουλος ἀνέλαβε πάλιν τὸν ἀγῶνα, φοβούμενος μήπως ὁ τόπος μας πληρώσῃ μὲ φοβερὰ ἀντίποινα τὸ περιστατικόν.

Ὁ Γερμανὸς διοικητής, τὸν ὁποῖον ἐπεσκέφθη, γεμᾶτος μῖσος καὶ ὀργὴν ἔταξεν εἰς τὸν κ. Δροσόπουλον προθεσμίαν 3 ἡμερῶν πρὸς ἐπαναφορὰν τῶν αἰχμαλωτισθέντων στρατιωτῶν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον, καθεὶς ἀντιλαμβάνεται, ὅτι ἦτο ἀδύνατον. Μὲ ψευδεῖς ἐξηγήσεις καὶ ψευδεῖς ὑποσχέσεις κατώρθωσε ν' ἀπομακρύνῃ τὸν ἄμεσον κίνδυνον. Ἀλλ' ὅσον ἡ προθεσμία ἐπλησίαζε, τόσον ὁ κίνδυνος τῆς ζωῆς του ἐγίνετο μεγαλύτερος. Εὐτυχῶς ὁ μεγάλος Θεὸς ἠθέλησε ν' ἀμεσολαβήσῃ ὁ τραυματισμὸς τοῦ Γερμανοῦ διοικητοῦ καὶ ἡ ἀντικατάστασίς του ἀπὸ ἄλλον καὶ εἰς τὸ ἐπεισόδιον δὲν ἐδόθη οὔτω συνέχεια.

Τὸ ζήτημα τῆς ἐκδόσεως Γερμανικῶν ταὐτοτήτων ἔδωκεν ἐπίσης ἀφορμὴν νέας ἀνησυχίας, ὅταν, τὸν Μάϊον τοῦ 1944, προσεκλήθησαν πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ Γαλαξειδίου εἰς Ἄμφισσαν. Δὲν ὑπῆρχε κανεὶς ποὺ δὲν εἶχε συμβάλει εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν καὶ κανεὶς δὲν ἐτόλμα νὰ ἐμφανισθῆ πρὸ τοῦ ἐχθροῦ.

Ὁ κ. Δροσόπουλος ἀνέλαβε καὶ τότε νὰ μεσολαβήσῃ, ἀνέπτυξε κάθε πειθὼ διεκτραγωδῶν τὴν κατάστασιν τῶν κατοίκων καὶ κατώρθωσεν ἐν τέλει νὰ ὑπογραφοῦν αἱ ταυτότητες χωρὶς νὰ παρουσιασθῆ κανείς. Ἦτο πράγματι τότε ἡ ἐποχή, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ συμπολῖται μας εἶχαν μεταβληθῆ εἰς ζηπιάνους καὶ διέτρεχαν ὅλα τὰ χωριὰ διὰ νὰ ἐξοικονομήσουν ὀλίγον καλαμπόκι.

Ἀλλὰ τὰ μαρτύρια τοῦ Γαλαξειδιοῦ δὲν εἶχον τελειώσει. Τὴν 6ην Ἰουνίου 1944 σημειοῦται νέον μπλόκάρισμα τοῦ χωριοῦ μας ἀπὸ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης ὑπὸ 800 Γερμανῶν. Καὶ ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει των ὁ κ. Δροσόπουλος βλέπων ὅτι ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ συλληφθοῦν οἱ ἐντὸς τῆς πόλεως ὑποθαλπόμενοι Ἄγγλοι ἔσπευσε νὰ τοὺς εἰδοποιήσῃ ἀμέσως νὰ κρυφθοῦν, ἀλλὰ συγχρόνως εἰδοποίησε καὶ τὸν ἀνδρικὸν πληθυσμὸν τοῦ Γαλαξειδιοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπράφθασεν ἐγκαίρως νὰ διαρρεύσῃ εἰς τὰ πλησίον χωρία. Ὁ μπλόκος διήρκεσε 36 ὥρας καὶ καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα ὁ κ. Δροσόπουλος εὑρίσκετο εἰς διαρκῆ κίνησιν καὶ ἀγωνίαν. Παντοῦ δίδει ἐγγυήσεις, παντοῦ μεσολαβεῖ καὶ κατορθώνει οὔτε λεηλασία, οὔτε τουφεκισμὸς νὰ γίνῃ. Ἀλλ' οἱ Γερμανοὶ δὲν ἐπρόκειτο νὰ φύγουν, χωρὶς νὰ δείξουν ὅτι κάτι ἔκαμαν. Συνέλαβαν τοιουτοτρόπως ἀναχωροῦντες 15 συμπολίτας μας καὶ τοὺς μετέφεραν εἰς Ἄμφισσαν.

Ἐμπρὸς εἰς τὸν κίνδυνον, ὁ ὁποῖος ἠπείλει τοὺς συλληφθέντας καὶ εἰς τὴν ἀγωνίαν τῶν οἰκογενειῶν των ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος δὲν ἔμεινεν ἀδρανής. Μολονότι πυρέσσων ἀνεχώρησεν ἀμέσως εἰς Ἄμφισσαν συνοδευόμενος μὲ τοὺς συμπολίτας μας Γ. Στίγκαν, γνωρίζοντα τὴν γερμανικὴν καὶ Ν. Τσελὲν ἐκεῖ δὲ καὶ διὰ τοῦ διερμηνέως Δημητρίου παρέσχε καὶ πάλιν προσωπικὴν ἐγγύησιν, δηλώσας ὅτι οἱ συλληφθέντες εἶναι φιλήσυχοι καὶ κατορθώσας νὰ ἀφεθοῦν ἐλεύθεροι. Ἐκρατήθησαν μόνον 2 διότι ἔφεραν χακί, οἱ ὁποῖοι μετεφέρθησαν εἰς Λειβαδίαν καὶ μετὰ τρίμηνον ἀφέθησαν ἐλεύθεροι διὰ νὰ συλληφθοῦν καὶ πάλιν ὅταν ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Ἰτιάν, διότι δὲν εἶχον ταὐτότητας. Τῇ μεσολαβήσει τελικῶς τοῦ κ. Δροσοπούλου ἐσώθησαν ἀπὸ τὰ νύχια τοῦ κατακτητοῦ.

Ἡ τελευταία δραματικὴ περίοδος, ἡ ὁποία συνδέεται μὲ τὴν δρᾶσιν τοῦ κ. Δροσοπούλου, ὡς Προέδρου τῆς Κοινότητος, εἶναι ἡ κατ' Αὔγουστον τοῦ 1944, ὁπότε οἱ Γερμανοὶ λυσσῶντες κατὰ τῆς πατρίδος μας διέγραψαν τὸ Γαλαξεῖδι ἀπὸ τὸν πίνακα τῶν τροφοδοτουμένων χωρίων ὑπὸ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, διότι διετέλει ὑπὸ τοὺς ἀντάρτας. Τοῦτο οὐδὲν ἄλλο ἐσήμαινε παρὰ τὴν καταδίκην τῶν συμπολιτῶν μας εἰς τὸν διὰ πείνης ὁριστικὸν θάνατον. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν χάρις εἰς τὰς αὐτοπροσώπους παρασάσεις του καὶ τὰς ἐπικινδύνους ἐγγυήσεις του ἀπέτρεψε τὸν κίνδυνον.

Δὲν εἶναι βέβαια δυνατὸν εἰς μίαν βραχεῖαν, ὅπως ἡ σημερινή μας ἐξιστόρησις νὰ περιληφθῆ ἡ ὅλη δρᾶσις τοῦ κ. Δροσοπούλου, διότι κάθε ἡμέρα, κάθε ὥρα καὶ κάθε στιγμὴ τῆς ἐχθρικῆς κατοχῆς παρουσίαζε καὶ ἕνα κίνδυνον καὶ δι' αὐτὸν καὶ διὰ τοὺς κατοίκους. Ἀξίζει μόνον νὰ τονισθῆ πλὴν τῶν ἄλλων, ὅτι ὡς πρόεδρος τῆς Κοινότητος ἐφωδίασε τόσον τοὺς Ἄγγλους συνδέσμους μὲ ταὐτότητας, μεταβαίνοντας εἰς τὴν Πελοπόννησον διὰ σαμποτάζ, ὅσον καὶ περὶ τὰ 1000 ἄτομα, τὰ ὁποῖα εἶχαν ἀνάγκην διαδιαφόρους πατριωτικοὺς σκοπούς. Καὶ ἂν σήμερον οἱ Γαλαξειδιῶται εἶναι ὑπερήφανοι, διότι τὸ Γαλαξεῖδι καὶ κατὰ τὸν Ἀλβανικὸν πόλεμον καὶ κατὰ τὴν σκληρὰν κατοχὴν συνέβαλεν εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς πατρίδος μὲ βαρύτατον φόρον αἵματος καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἔξω τῆς Ἑλλάδος, δὲν πρέπει νὰ εἴμεθα ὄχι ὀλιγώτερον ὑπερήφανοι διότι εἰς τὸ πρόσωπον ἑνὸς ἀγνοῦ πατριώτου, τοῦ κ. Δροσοπούλου, εὑρέθη κατὰ τὰς κρισίμους ἐκείνας στιγμὰς ὁ ἄνθρωπος, ποὺ ἐστάθη παραστάτης καὶ σωτὴρ τῆς ἰδιαιτέρας μας πατρίδος, προτάσσων πάντοτε τὸ στῆθος του, πρᾶγμα διὰ τὸ ὁποῖον τοῦ ἀξίζει κάθε ἔπαινος καὶ εὐγνωμοσύνη.

* * *

Μεταξὺ τῶν παρισταμένων σημειώνομεν τὰς οἰκογενείας, διότι λόγῳ τοῦ συνωστισμοῦ ἀπέβη ἀδύνατον νὰ διακρίνωμεν ὅλους:

Δημ. Εὐθυμιάδου, Κ. Μπάκα, Ε.

κύκλο τῶν ἐντυπώσεών μου αὐτῶν, ἀφίνοντας δυσάρεστο συναίσθημα στὸν ἀναγνώστη. Μὲ ὅλον τὸν κατατρεγμό της, ἡ μικρή μας πατρίδα, δὲν ἔχασε τὴν ἀξία της. Πολλὰ ἔχασε καὶ πολλὰ λείπουν. Ἀλλὰ ἀρκετὰ μπορεῖ νὰ γίνουν. Πολλὲς ζημιὲς μπορεῖ νὰ διορθωθοῦν μὲ τὸν καιρό. Τὸ ξεγύμνωμα τῶν ἀνθρώπων — τὸ φοβερὸ καὶ πρωτοφανὲς αὐτὸ φαινόμενο τῆς κατοχῆς — ἀναπληρώνεται, σιγὰ—σιγὰ, χάρις στὴν στοργὴν καὶ τὴν φροντίδα τῶν μακρυνῶν ξενιτεμμένων τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῶν ναυτικῶν. Ρουχισμός, τρόφιμα καὶ χρήματα μπαίνουν στὸ Γαλαξεῖδι, σὰν τὸ αἷμα σὲ ἀσθενικὸ ὀργανισμό. Ὅταν θὰ ἀκουσθῆ καὶ πάλιν τὸ σφύριγμα τοῦ βαποριοῦ, ὁ τόπος θὰ αἰσθανθῆ τὴν ὠφέλεια ἀπὸ τὴ φυσική του ἐπικοινωνία μὲ τὸν ἄλλο κόσμο. Κι' ἄλλα μπορεῖ νὰ γίνουν, ἀρκεῖ νὰ ὑπάρξῃ θέλησις, μελέτη καὶ ἐργασία, διὰ νὰ διατηρήσῃ τὴν ὕπαρξί του καὶ τὴν δική του, ξεχωριστά, ὄψι καὶ ζωή. Γιατὶ μ' ὅλο ποὺ τὴν πατρίδα μας ἔπληξαν τόσο κακά, ἰδίως τὸν τελευταῖο καιρό, δὲν παύει νὰ εἶναι μιὰ ἀγαπημένη πατρίδα, ἕνα γραφικὸ τοπεῖο, μιὰ φιλόξενη πολιτεία καὶ ἕνας ἀξιόλογος τόπος παραθερισμοῦ. Γιὰ ὅλα αὐτὰ ἀξίζει κάθε προσοχή, κάθε προσπάθεια καὶ κάθε δυνατὴ βοήθεια ἡ ἀναξιοπαθοῦσα γενέτειρά μας. Ἡ μικρὴ ἐφημεριδοῦλα, ποὺ φέρει τὸ ὄνομά της, γι, αὐτὸ τὸ σκοπὸ εἶδε τὸ φῶς. Ἂς κάμῃ ὁ καθένας τὸ καθῆκον του.

ΕΥΘ. Ν. ΓΟΥΡΓΟΥΡΗΣ

Τὸ δεύτερον δῦμα

Ὁ ἀλησμόνητος συμπολίτης μας Ἰωάννης Φιλ. Μητρόπουλος, οἰκονομικὸς ἀξιωματικός, τὸ δεύτερον θῦμα τοῦ ναυαγίου τῆς «Χειμάρρας».

ΕΝΑ ΩΡΑΙΟ ΓΡΑΜΜΑ

Ἀγαπητοί μου συμπολῖτες,

Μὲ τὸ «Γαλαξεῖδι» ἱκανοποιήσατε μιὰ ἀνάγκη τῆς ἀγαπημένης μας πατρίδας καὶ ἕνα ζωηρὸ πόθο τῶν ξενιτεμένων παιδιῶν της. Ἐκοκορπίσαμε σὰν τοῦ λαγοῦ τὰ τέκνα, εἶναι ἀλήθεια. Ὁ νοῦς μας ὅμως καὶ ἡ ψυχή μας ἔχει ἀπομείνει στὰ κατσάβραχα καὶ τὰ ὄμορφα ἀκρογιάλια τοῦ Γαλαξειδιοῦ μας. Μὲ τὸν καιρὸ ἐγίναμε ξένοι ὁ ἕνας στὸν ἄλλον καὶ κοντεύομε νὰ ξεχασθοῦμε.

Εὐτυχῶς, ἀγαπητοὶ κύριοι, μὲ τὴν ὡραία ἔμπνευσι ποὺ εἴχατε νὰ ἐκδόσετε «Τὸ Γαλαξεῖδι» ἐσημάνατε προσκλητήριον, εἰς τὸ ὁποῖον «ὅπου Γῆς» Γαλαξειδιῶτες θὰ ἀπαντήσουν «παρών»! Καὶ θὰ συμμαζευθοῦμε ὅλοι νοερὰ καὶ ψυχικὰ σὰν τὰ κλωσσόπουλα κάτω ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα μας, τὴν ὁποίαν διαβάζοντας πόσα ἱερὰ καὶ ἀγαπημένα πράγματα θὰ ἀναπολήσωμε.

Μὲ τὴν εὐχὴν νὰ ἔλθουν καλὲς μέρες γιὰ τὸ Γαλαξεῖδι μας, Σᾶς παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τοὺς φιλικοὺς χαιρετισμούς μας.

Μὲ ἀγάπην

ΚΑΤΙΝΑ Κ. ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΥ

Ἀθῆναι, 3 Μαρτίου 1947.

γωνίαν. Παντοῦ δίδει ἐγγυήσεις, παντοῦ μεσολαβεῖ καὶ κατορθώνει οὔτε λεηλασία, οὔτε τουφεκισμὸς νὰ γίνῃ. Ἀλλ' οἱ Γερμανοὶ δὲν ἐπρόκειτο νὰ φύγουν, χωρὶς νὰ δείξουν ὅτι κάτι ἔκαμαν. Συνέλαβαν τοιουτοτρόπως ἀναχωροῦντες 15 συμπολίτας μας καὶ τοὺς μετέφεραν εἰς Ἄμφισσαν.

Ἐμπρὸς εἰς τὸν κίνδυνον, ὁ ὁποῖος ἠπείλει τοὺς συλληφθέντας καὶ εἰς τὴν ἀγωνίαν τῶν οἰκογενειῶν των ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος δὲν ἔμεινεν ἀδρανής. Μολονότι πυρέσσων ἀνεχώρησεν ἀμέσως εἰς Ἄμφισσαν συνοδευόμενος μὲ τοὺς συμπολίτας μας Γ. Στίγκαν, γνωρίζοντα τὴν γερμανικὴν καὶ Ν. Τσελὲν ἐκεῖ δὲ καὶ διὰ τοῦ διερμηνέως Δημητρίου παρέσχε καὶ πάλιν προσωπικὴν ἐγγύησιν, δηλώσας ὅτι οἱ συλληφθέντες εἶναι φιλήσυχοι καὶ κατορθώσας νὰ ἀφεθοῦν ἐλεύθεροι. Ἐκρατήθησαν μόνον 2 διότι ἔφεραν χακί, οἱ ὁποῖοι μετεφέρθησαν εἰς Λειβαδίαν καὶ μετὰ τρίμηνον ἀφέθησαν ἐλεύθεροι διὰ νὰ συλληφθοῦν καὶ πάλιν ὅταν ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Ἰτιάν, διότι δὲν εἶχον ταὐτότητας. Τῇ μεσολαβήσει τελικῶς τοῦ κ. Δροσοπούλου ἐσώθησαν ἀπὸ τὰ νύχια τοῦ κατακτητοῦ.

Ἡ τελευταία δραματικὴ περίοδος, ἡ ὁποία συνδέεται μὲ τὴν δρᾶσιν τοῦ κ. Δροσοπούλου, ὡς Προέδρου τῆς Κοινότητος, εἶναι ἡ κατ' Αὔγουστον τοῦ 1944, ὁπότε οἱ Γερμανοὶ λυσσῶντες κατὰ τῆς πατρίδος μας διέγραψαν τὸ Γαλαξεῖδι ἀπὸ τὸν πίνακα τῶν τροφοδοτουμένων χωρίων ὑπὸ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, διότι διετέλει ὑπὸ τοὺς ἀντάρτας. Τοῦτο οὐδὲν ἄλλο ἐσήμαινε παρὰ τὴν καταδίκην τῶν συμπολιτῶν μας εἰς τὸν διὰ πείνης ὁριστικὸν θάνατον. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν χάρις εἰς τὰς αὐτοπροσώπους παρασάσεις του καὶ τὰς ἐπικινδύνους ἐγγυήσεις του καὶ τὰς ἐπικινδύνους ἐγγυήσεις του ἀπέτρεψε τὸν κίνδυνον.

Δὲν εἶναι βέβαια δυνατὸν εἰς μίαν βραχεῖαν, ὅπως ἡ σημερινή μας ἐξιστόρησις νὰ περιληφθῆ ἡ ὅλη δρᾶσις τοῦ κ. Δροσοπούλου, διότι κάθε ἡμέρα, κάθε ὥρα καὶ κάθε στιγμὴ τῆς ἐχθρικῆς κατοχῆς παρουσίαζε καὶ ἕνα κίνδυνον καὶ δι' αὐτὸν καὶ διὰ τοὺς κατοίκους. Ἀξίζει μόνον νὰ τονισθῆ πλὴν τῶν ἄλλων, ὅτι ὡς πρόεδρος τῆς Κοινότητος ἐφωδίασε τόσον τοὺς Ἄγγλους συνδέσμους μὲ ταὐτότητας, μεταβαίνοντας εἰς τὴν Πελοπόννησον διὰ σαμποτάζ, ὅσον καὶ περὶ τὰ 1000 ἄτομα, τὰ ὁποῖα εἶχαν ἀνάγκην διαδιαφόρους πατριωτικοὺς σκοπούς. Καὶ ἂν σήμερον οἱ Γαλαξειδιῶται εἶναι ὑπερήφανοι, διότι τὸ Γαλαξεῖδι καὶ κατὰ τὸν Ἀλβανικὸν πόλεμον καὶ κατὰ τὴν σκληρὰν κατοχὴν συνέβαλεν εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς πατρίδος μὲ βαρύτατον φόρον αἵματος καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἔξω τῆς Ἑλλάδος, δὲν πρέπει νὰ εἴμεθα ὄχι ὀλιγώτερον ὑπερήφανοι διότι εἰς τὸ πρόσωπον ἑνὸς ἀγνοῦ πατριώτου, τοῦ κ. Δροσοπούλου, εὑρέθη κατὰ τὰς κρισίμους ἐκείνας στιγμὰς ὁ ἄνθρωπος, ποὺ ἐστάθη παραστάτης καὶ σωτὴρ τῆς ἰδιαιτέρας μας πατρίδος, προτάσσων πάντοτε τὸ στῆθος του, πρᾶγμα διὰ τὸ ὁποῖον τοῦ ἀξίζει κάθε ἔπαινος καὶ εὐγνωμοσύνη.

Η ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ

Εἰς τὴν ἐπιθυμίαν του τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου μας, σύμφωνα πρὸς παλαιόν των ἔθιμον, νὰ ὀργανώσῃ μίαν χορευτικὴν συγκέντρωσιν τῶν συμπολιτῶν μας καὶ μάλιστα ὕστερα ἀπὸ τὰ τελευταῖα χρόνια τῶν πικρῶν καὶ τῶν θλιβερῶν, εὗρε καὶ πάλιν στὰ ἴδια πρόσωπα τὴν πρόθυμον καὶ ἀξίαν κάθε τιμητικῆς διακρίσεως δραστηριότητα.

Τὰ κορίτσια μας δὲν ἐφείσθησαν κόπων, ἀλλὰ μὲ τὸ ἴδιο εὐγενικὸ χαμόγελο ἐδέχθησαν νὰ μοχθήσουν γιὰ τὴν ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχίαν, ποὺ ἐσημείωσε ἡχορευτικὴ ἑορτὴ τοῦ Συνδέσμου μας, ἡὁποία ἐδόθη τὴν 9ην τρέχοντος μηνὸς εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Μεγάρου τοῦ Πειραϊκοῦ Συνδέσμου.

Μὲ λόγια δὲν θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ ἐξυπερικεύσῃ τὴν συγκίνησιν καὶ εὐγνωμοσύνην, ποὺ αἰσθάνεται γιὰ τὰς εὐγενεῖς ἐκδηλώσεις τῶν Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων τῆς παροικίας μας.

Ἐφάνησαν αὐταὶ ἀντάξιαι Γαλαξειδιωτοποῦλες, ἱέρειαι σεμναὶ καὶ θεματοφύλακες τῶν ὡραίων τῆς Πατρίδος μας παραδόσεων.

Καὶ τὸ γλέντι ἄρχισε ἀπὸ πολὺ ἑνωρὶς μὲ μίαν ὀρχήστραν ὑπὸ τὸν κ. Μάριον Ντεμένη, ποὺ μᾶς ἱκανοποίησε. Χοροὶ Ἑλληνικοί, χοροὶ Εὐρωπαϊκοὶ χορεύτηκαν μὲ ἀτέλειωτο κέφι.

Καὶ ἡ λαχειοφόρος ἀγορά μας πλούσια μὲ πλέον ἀπὸ 100 διάφορα εἴδη, ἀπὸ τὴν γραβάτα, τὸ λικέρ, τὰ γλυκίσματα μέχρι καὶ τὸ ραδιόφωνο, ποὺ τὸ προσέφερε ὁ Σύνδεσμός μας, ἱκανοποίησε τόσους καὶ τόσους ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ ἐτίμησαν τὴν χορευτικήν μας συγκέντρωσιν.

Ὅλοι μας ζήσαμε μιὰ βραδυὰ χαρᾶς καὶ γλεντιοῦ, ποὺ τόσες γλυκὲς κι' εὐχάριστες ἀναμνήσεις μᾶς ξαναζωντάνεψε. Νοσταλγοὺς τῆς πιὸ θερμῆς, τῆς πιὸ φιλόξενης, τῆς πιὸ πολιτισμένης γωνιᾶς τοῦ Κορινθιακοῦ, αὐτῆς ποὺ λέγεται Γαλαξεῖδι, μᾶς ἔφερε νοερὰ κοντά της μέσα στοὺς ἤχους τῆς πιὸ γνώριμης καὶ προσφιλοῦς μας μουσικῆς, ἑνὸς τσάμικου, τοῦ γνωστοῦ «συννέφιασε...ὁ Παρνασσός, βρέχει στὰ καμποχώρια...» ἢ «στὰ Σάλωνα σφάζουν ἀρνιὰ καὶ στὸ Χρισσὸ κριάρια...»

Χόρεψαν καὶ ξαναχόρεψαν Ἑλληνικὸ χορὸ Γαλαξειδιῶτες καὶ ξένοι καὶ ἔζησαν σὲ μιὰ ἀσμοσφαῖρα Ἑλληνική, γνήσια Ρουμελιώτικη.

Κέφι ἀνεξάντλητο καὶ τάξις παραδειγματική, εἶναι αἱ ὀλίγαι λέξεις, μὲ τὰς ὁποίας μπορεῖ ἀδίσταστα κανεὶς νὰ πῇ πῶς διεκρίνετο ἡ χορευτικὴ βραδυά μας, ποὺ ἄρχισε στὶς 7 μ.μ. γιὰ νὰ τελειώσῃ τὶς πρωϊνὲς ὧρες τῆς ἑπομένης.

Κατακλεὶς τῆς ὡραίας μας γιορτῆς ἦταν ἡ εὐχάριστος ἔκπληξις μὲ τὸ ὑπέροχο τραγοῦδι τῆς ἀγαπητῆς Συμπολίτιδος Κας Β. Λιαλιάμου. Μὲ τὸ «Γιάννος καὶ Παγώνα» μᾶς ξαναθύμισε τὶς βουνοπλαγὲς τῆς Ρούμελης τὶς χιλιοτραγουδισμένες μὲ τὴ φλογέρα τοῦ τσοπάνη. Καὶ μᾶς συνεκίνησε τόσο πολὺ κάμνοντας νὰ ξαναζήσωμε τὸ ἔπος τῆς Ἀλβανίας μὲ τὸ ἀθάνατο τραγοῦδι τῆς Βέμπο «στὸν πόλεμο βγαίνει ὁ Ἰταλός...»

Ὁ φίλτατος συμπολίτης κ. Λογιόπουλος κι' αὐτὸς μὲ τὴν ἀπαγγελία ἑνὸς ποιήματός του, μᾶς ἔφερε φευγαλέα μέν, ἀλλὰ τόσο ζωντανὴ τὴν εἰκόνα τῆς ἰδιαιτέρας μας Πατρίδος. Ἄξιοι ἐπίσης θερμῶν συγχαρητηρίων γιὰ τὸ θάρρος τους καὶ γιὰ τὰ ὡραῖα τους σύγχρονα χορευτικὰ τραγούδια αἱ δίδες Τσέτου καὶ ὁ νεαρὸς Τσαουσάκης.

Ἀνάγνου, Γ. Χαλέτσου, Π. Μπόμη, Δ. Γρηγορίου, Κ. Μαλαματιανοῦ, Ι. Καπάτσου, Η. Μακρῆ, Γ., Δ. καὶ Κ. Ζησίμου, Σπ. Ἀρβανίτου, Κ. Αὐγέρη, Δ. καὶ Ἰσιδ. Ζαχαροπούλου, Ν. Κ. Παπαγεωργίου, Παν. Μάλλιου, Ι. Ποντίδα, Εὐθ. Βισβίκη, Παν. Τσούνα, Ἀν. Τσιγγούνη, Ἠλ. Κοκκινογεώργη, Ι. Κουφάλη, Ἠλ. καὶ Εὐθ. Γουργουρῆ, Ἠλ. Τσαουσάκη, Παν. Ἰ. Ἀγγελῆ, Δ. Καλαμπάνη, Ι. Καρβελλᾶ, Ἰ. καὶ Παντ. Ἀγγουρᾶ, Ν. Ἀρβανίτου, Ι. Μπέρτση, Δ. Καραγκούνη, Β. Λιαλιάμου, Ι. Γκαβέρα, Ι. Καρανασοπούλου, Δ. Περδίκη, Παναγ. Σκαφτούρου, Δ. Βαρώνου, Ν. Σκαντζῆ, Ι. Δάνδουρα, Ι. Παππᾶ, Σ. Δουρατσίνου, Α. Μπαλάσκα, Δ. Μαστορίκου, Ἠλ. Σκούρτη, Ν. Καράλη, Σ. Βασιλείου, Ἀθ. Κούτρα, Δ

"ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔι,,

Ὄργανον τοῦ Συνδέσμου Γαλαξειδιωτῶν

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Α) ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Ἐσωτ. Ἐτησία Δραχ. 10.000
» Ἑξάμηνος » 6.000
Ἐξωτερικοῦ Ἐτησία Δολλ. 5
» » Λίρ. 1 1)2

Β) ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Ἐσωτερικοῦ Ἐγγραφὴ δρ. 1000
» Ἑξάμηνος » 3000
» Ἐτησία » 6000
Ἐξωτερικοῦ Ἐγγραφὴ Δολλ. 3
» Ἑξάμηνος » 6
» Ἐτησία » 12

Ἐμβάσματα καὶ Ἐπιταγαὶ Κον Δημ. Μαστορῖκον Μπουμπουλίνας 9α — Πειραιᾶ

Συνδρομοὶ Συνδέσμου καὶ Ἐφημερίδος γίνονται δεκταὶ παρὰ τῶν κ. κ.: ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: 1) Ε. Ν. Γουργουρῆ, Δικηγόρου ὁδὸς Γ. Γεναδίου 3, 2) Π.Σκαφτούρου, ὁδὸς Σταδίου 31,ἐντὸς καταστήματος Κ. Ν. Κωστοπούλου. ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: 1) Δ. Μαστορίκου, Μπουμπουλίνας 9α, 2) Παν. Σκαφτούρου, Ἀγ. Σπυρίδωνος 14, 3) Δ. Κατσανάκη, Πάργας 10.

ΑΠΟΨΕΙΣ

ΟΛΑΙ μας ἀπὸ κάθε πηγὴν αἱ πληροφορίαι διὰ τὸ Γυμνάσιον Γαλαξειδίου συμπίπτουν εἰς μίαν εὐχάριστον διαπίστωσιν. Γονεῖς, κηδεμόνες καὶ κοινοτάρχαι, ἀκόμη δὲ καὶ μαθηταί, μᾶς ἐκφράζουν τὸν ἐνθουσιασμόν των, διότι παρ' ὅλον ὅτι ὑπηρετοῦν δύο μόνον καθηγηταὶ εἰς τὸ Γυμνάσιον, οἱ κ. κ. Ἀγησ. Κακκάβας καὶ Θεόδ. Ἀργυρίου, ἡ φιλότιμος ἐν τούτοις προσπάθεια ἀμφοτέρων ἔχει ἀναπληρώσει τὴν ἔλλειψιν τῶν δύο ἄλλων καθηγητῶν. Ἡ διδαχθεῖσα ἕως τώρα ὕλη εἰς τὸ Γυμνάσιον εἶναι σχεδὸν διπλασία ἐκείνης, ἡ ὁποία ἔχει διδαχθεῖ εἰς ἄλλα Γυμνάσια, τῶν ὁποίων ὅμως αἱ ἕδραι εἶναι πλήρεις. Καὶ ἐπιθυμοῦν διὰ τοῦτο οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ ἐκφράσουν ὅλην τὴν εὐγνωμοσύνην των πρὸς τοὺς καθηγητὰς τῶν παιδιῶν των, παρὰ τὸν φόβον των νὰ προσκρούσουν εἰς τὸ αἴσθημα τῆς μετριοφροσύνης, ποὺ διακρίνει καὶ τοὺς δύο αὐτοὺς ἀκαταπονήτους ἐκπαιδευτικούς, οἱ ὁποῖοι μὲ τόσον ζῆλον ἔχουν ἀφοσιωθεῖ εἰς τὸ καθῆκον των χωρὶς νὰ παραβλέψουν τὴν ἠθοπλαστικὴν μόρφωσιν τῶν μαθητῶν των.

Ἡ ἐπιτυχὴς αὐτὴ ἐργασία δὲν ἔσχεν εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα μόνον διὰ τοὺς συμπολίτας μας, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν πλέον λόγον νὰ ἀπομακρύνωνται οἱ ἴδιοι, ἢ νὰ ἀπομακρύνουν τοῦ Γαλαξειδίου τὰ παιδιά των πρὸς μόρφωσιν, ὑποβαλλόμενοι διὰ τοῦτο εἰς καταθλιπτικὰς καὶ κάποτε ἀνεφίκτους δαπάνας. Ὑπῆρξεν ἐπίσης εὐεργετικὴ καὶ διὰ τὰς γειτονικὰς κωμοπόλεις, ἀπὸ τὰς ὁποίας προσῆλθον καὶ φοιτῶσιν ἤδη ἱκανοὶ μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι. Καὶ εἶναι διὰ τοῦτο καὶ δικαία καὶ ἐπιβεβλημένη ἡ βαθεῖα ἐκτίμησις τῶν συμπολιτῶν μας πρὸς τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τοῦ λεγομένου μὲν τετραταξίου, ἀλλὰ μὲ δύο μόνον, δυστυχῶς, καθηγητάς, λειτουργοῦντος παραρτήματος Γυμνασίου.

ΜΑΣ ὑπεδείχθη ὑπό τινων συμπολιτῶνμας ὅτι ἡ στήλη τῶν ἀφίξεων καὶ ἀναχωρήσεων, ἡ ὁποία ἔχει ἐγκαινιασθῆ εἰς τὸ «Γαλαξεῖδ.» ἀποτελεῖ περιττὸν πλεονασμὸν καὶ ὅτι θὰ ἔπρεπε διὰ τοῦτο νὰ καταργηθῆ. Ἀπαντῶμεν: Ἡ στήλη τῆς κινήσεως αὐτῆς, ἂν ἦτο προωρισμένη νὰ πληροφορήσῃ μόνον τοὺς ἰδίους ποὺ ἔρχονται ἀπὸ τὴν πατρίδα μας ἢ ἀναχωροῦν διὰ τὸ Γαλαξεῖδι, πράγματι θὰ ἦτο περιττή. Διότι οἱ μετακινούμενοι δὲν ἔχουν ἀνάγκην βέβαια νὰ μάθουν ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα των ὅτι ἐταξείδευσαν. Ἐκτὸς ὅμως τούτου καὶ διότι λόγῳ τοῦ χρόνου ποὺ μεσολαβεῖ διὰ τὴν ἔκδοσιν ἑκάστου φύλλου μας συμβαίνει μία ἀναγραφομένη ἄφιξις νὰ μὴν ἀνταποκρίνεται εἰς τὰ πράγματα, διότι ὁ ἀφιχθεὶς ἔχει πλέον ἀναχωρήσει καὶ πάλιν. Ἀλλ' ἐνῷ ὅλα αὐτὰ εἶναι σωστά, ὑπάρχουν ἐν τούτοις ἄλλοι λόγοι, οἱ ὁποῖοι καθιστοῦν τὴν στήλην ἀπαραίτητον. Καὶ ὁ κυριώτερος τῶν λόγων αὐτῶν εἶναι ὅτι ἡ στήλη αὐτὴ ἐνημερώνει ὅλους τοὺς ξενιτευμένους μας πρὸ πάντων τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικόν, οἱ ὁποῖοι ἔτσι βλέπουν ὅτι οἱ συγγενεῖς των εἶναι ὑγιεῖς καὶ ξαναζωντανεύει τὰς ἀναμνήσεις των καὶ τὰς φιλίας των καὶ δίνει μίαν μικρὰν εἰκόνα καὶ τῆς ἐμπορικῆς καὶ τῆς κοινωνικῆς ζωῆς τοῦ τόπου μας. Τίποτε δὲν εἶναι περισσότερον εὐχάριστον, ὅταν κανεὶς εὑρίσκεται χιλιάδες μίλια μακρυὰ ἀπὸ τὴν πατρίδα του, νὰ ἴδῃ τὰ ὀνόματα ἀγαπημένων του προσώπων νὰ παρελαύνουν ἐμπρὸς εἰς τὰ μάτια του.

ΤΑΣ καλὰς συναδέλφους τῆς Ἀμφίσσης τὴν «Φωκίδα» καὶ τὰ «Φωκικὰ Νέα» εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὰ κολακευτικὰ των λόγια σχετικῶς μὲ τὴν ἔκδοσιν τοῦ «Γαλαξειδιοῦ» καὶ τοὺς σκοποὺς, τοὺς ὁποίους ἐπιδιώκει ἡ ἐφημερίς μας.

ΑΠΟΚΡΗΕΣ ΚΑΙ ΚΟΥΛΟΥΜΑ ΣΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ, Μάρτιος, (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Αἱ ἀποκριὲς καὶ τὰ Κούλουμα ἐφέτος ἑωρτάσθησαν μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν καὶ συρροὴν πολλῶν ξένων ἐξ Ἀμφίσσης, Ἰτέας, Χρισσοῦ, Δελφῶν, Ἀραχώβης καὶ Λιδωρικίου καὶ τῶν γύρωθεν χωρίων. Ἀπὸ τὴν εἰσοδον τοῦ Τριωδίου μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς Κρεατινῆς· σὲ ὅλες τὶς γειτονιὲς ἠνάπτοντο φωτιὲς, γύρωθεν τῶν ὁποίων ἐχόρευον μὲ τὴν ἀμίμητον χάριν ποὺ διακρίνει Γαλαξειδιώτας καὶ Γαλαξειδιωτοπούλας· ἡ κάθε γειτονιὰ συνηγωνίζετο ποία θὰ ἔχῃ τὴν καλύτερη φωτιὰ καὶ νὰ συγκεντρώσῃ περισσότερο κόσμο. Ὅπως κάθε χρόνο ἔτσι καὶ ἐφέτος τὰ Μαστραλέϊκα συνεκέντρωσαν τὸν περισσότερον κόσμον, φωταγώφησις καὶ μουσικὴ στὴν ἡμερησία διάταξι. Τὰ Μαστραλέϊκα γιὰ τὸ Γαλαξεῖδι εἶνε ὅ,τι ἡ Πλάκα γιὰ τὴν Ἀθήνα. Μετὰ τὰ Μαστραλέϊκα ἀκολουθοῦσαν ὁ Λάκκος τὰ Χαλετσέϊκα, ὁ Κούκουνας καὶ ὁ Χηρόλακας.

Τὰ Σαββατοκύριακα οἱ χοροὶ στὰ καφενεῖα τῆς παραλίας μας, τὰ ὁποῖα ἐφωδιασμένα μὲ μουσικὰς καὶ κατάμεστα ἀπὸ ξένους καὶ ἐντοπίους ἔκαμαν χρυσὲς δουλειές.

Ἐχορεύθησαν ὅλοι οἱ Ἑλληνικοὶ χοροὶ ἀπὸ Καλαματιανὸ μέχρι καντρίλιας μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν ἀδιόρθωτον Νίκον. Μετημφιεσμένοι παρεπαρήθησαν ἐλάχιστοι, λόγῳ τῆς ἀπαγορεύσεως. Πάντως οἱ ἐφετεινὲς ἀπόκρεω ὑπερέβησαν κάθε προβλεψιν, ὡς πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν. Ὅλος ὁ κόσμος ποιὸς λίγο — ποιὸς πολὺ ἐγλέντησαν ἀρκετὰ καλά.

Ὅταν ἐξημέρωσε ἡ Καθαρὰ Δευτέρα, ἀπὸ τὸ πρωῒ ἤρχισαν νὰ καταφθάνουν αὐτοκίνητα μὲ ἐκδρομεῖς. Τὰ βενζινόπλοια τῆς συγκοινωνίας μας καὶ τὰ καΐκια, ἀδιακόπως μετέφερον καὶ αὐτὰ ξένους ἀπὸ τὴν Ἄμφισσαν, τὴν Ἰτιά, τὸ Χρισσὸ γιὰ νὰ μετάσχουν στὸ τρελλὸ γλέντι καὶ ὅλοι μὲ εὐχαρίστησιν ἐδέχοντο τὸ βάψιμο γιὰ «τὰ χρόνια πολλά».

Κατὰ τὰς 2 τὸ μεσημέρι ἡ πρώτη κάθοδος τῶν Κορυβάντων ὡπλισμένων μὲ μπογιὲς, χαρτοπόλεμο, καὶ κᾶπου—κᾶπου καὶ μὲ ἄλευρα καὶ ἐπικεφαλῆς ὅλων ὁ Νταῆς. Ἀφοῦ παρήλασαν εἰς τὴν παραλίαν, μουντζουρώνοντες κάθε ἀμουτζούρωτον, ἐτράπησαν πρὸς τὴν Πέρα Πάντα. Ἡ παράταξις σταμάτησε γιὰ λίγα λεπτὰ καὶ ὁ ἀρχηγός τους Νταῆς ἀφοῦ κατέστρωσε τὸ σχέδιον, ἔδωσε τὸ σύνθημα τῆς ἐπιθέσεως, ὅλοι δὲ ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ ἐτράπησαν πρὸς τὰ γύρω ὑψώματα Λουκροῦ καὶ Ἀγιάννη πρὸς σύλληψιν καὶ μουντζούρωμα τῶν λιποτακτῶν καὶ ἀρχίζει τότε ἡ τρεχάλα μέσα στὸ δασύλλιο, ὅπου συνάπτεται ἀληθινὴ μάχη. Ὁ Νταῆς βραχνιασμένος ἀπὸ τὶς φωνὲς δίδει διαταγὰς νὰ μὴ τοὺς ξεφύγῃ κανεὶς, ὅπερ καὶ ἐγένετο. Ἡ μάχη ἐτελείωσε μὲ νικητὰς τοὺς χρωματοφόρους. Καὶ τὰ ἐπινίκεια ἐορτάζονται τώρα μὲ τὶς πίπιζες καὶ τὰ ταμποῦρλα, ἐνῷ τὸ κοκκινέλι ρέει ἀφθονώτατον μπροστὰ στὶς ταβέρνες. Στὰς 7 τὸ βραδάκι ἀποσύρονται οἱ μουντζούρηδες, πλύνονται καλά, βάζουν τὰ γιορτινά τους καὶ κατεβαίνουν στὰ καφενεῖα, ὅπου ἐξακολουθεῖ ὁ χορὸς χωρὶς μουντζοῦρες πλέον. Μόνον ὁ γέρο—Κοσμᾶς γυρίζει ἀγνώριστος ἀπ' τὴν αἰθάλη μὲ ἕνα φανάρι σβυστὸ στὰ χέρια, μὲ τὸ ψαθάκι στὸ κεφάλι στολισμένο γύρω—γύρω μὲ φτερὰ καὶ πορτοκαλλόφλουδες καὶ μὲ μιὰ ταμπέλα στὴν πλάτη ποὺ γράφει: «Δὲν δέχομαι μουντζοῦρες» Εἶναι ἀργὰ καὶ ὁ κόσμος ἀποκαμωμένος ἀπὸ γλέντι καὶ κρασὶ ἐπιστρέφει στὰ σπίτια του πρὸς ἀνάπαυσιν. Τοὺς εὐχόμεθα καὶ τοῦ χρόνου καλύτερα. Ε. Η. Κ.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΝ ΑΓΟΡΑΝ ΜΑΣ

Οἱ προσενεγκόντες δῶρα διὰ τὴν λαχειοφόρον ἀγορὰν τῆς χορευτικῆς ἑσπερίδος τοῦ Συνδέσμου μας πρὸς τοὺς ὁποίους ἐκφράζομεν θερμότατας εὐχαριστίας εἶναι:

Β. Γερμενῆς, ζωγράφος, Βιομηχανία ΕΤΜΑ, Καπνοβιομηχανία Παπαστρᾶτος, Οἰνοπνευματοποιΐα Δ. Πουρῆς, Σπ. Βασιλείου, ζωγράφος, Ζαχαροπλαστεῖον Κ. Χαραμῆ, Γαλακτοπωλεῖον Α. Κωνσταντέλλου, Βιομ. ζυμαρ. Κρῖνος, Ποτοποιΐα Ἀδ. Μπαρμπαρέσου, Οἶκος Πανάγου, Κατάστημα ἀρωμάτων Φλωρια, Ἔμποροι Καλαμίτσης — Κοκκώνης, Ζαχαροπλαστεῖον Δ. Ἀργουδέλη, Οἰνοπνευματοποιΐα Καμπᾶ, Λ. Μιχόπουλος, Καπνοβιομηχανία Κεράνη, Ἑταιρία Λουμίδης, Ὑποδηματοποιεῖον Παγώνη, Οἰνοπνευματοποιΐα Π. Βρεττός, Ζαχαροπλαστεῖον Ἐκλεκτόν, Ἔμποροι Ἀδ. Ἀμφιλοχίου Χοντόπουλος καὶ Υἱός, Οἰνοπνευματοποιΐα Βονόρτα, Ὑποδηματοποιεῖον Δαφνομήλη, Ἠλ. Κοντρέτσος, Ὑποδηματοποιεῖον Ἀδ. Χριστοφορίδου, Ζαχαροπλαστεῖον Δελφοί Α. Λίβα, Ἀνδρικὰ εἴδη Παπαμιχαήλ καὶ Γκάτσος, Ἔμπορος Γ. Καλαμίτσης, Ἐπιπλοποιεῖον Ἀδ. Βρούβα, Ἀδελφοὶ Σπέντζου, Ἔμπορος Μπάρκας, Ὑελοπωλεῖον Δ. Φούκας, Ἑστιατόριον Αἰγαῖον, Ἀ. αΚρούσος, Οἰνοπνευματοποιΐα Ἀδ. Μεταξᾶ,Κατάστημα Χρ. Πολίτου, Βιομηχανία Ἐλβιέλα, Κατάστημα Ἀλ. οΚκκώνη, Ἐλ. Πιλοποιΐα Πουλοπούλου, Βιομηχανία Νάσκο, Οἰνοπνευματοποιΐα Γ. Ἀναγνωστοπούλου, Ὑποδηματοποιεῖον Γιακουμέλη, Οἰνοπνευματοποιΐα Γ. Λυσικάτος, Ἀρτοβιομηχανία Χ. Πριφτάκη, Ἔμπορος Π. Μουράτογλου, Ἰ. Μιχόπουλος, Ἀδ. Λέντζου, Γυναικεῖοι πίλοι Μαρίκας Σάνιου, Βαφεῖον Γ. Ἀναγνωστοπούλου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΟΥΣΚΑΣ

Καὶ ἄλλον καλὸν συμπολίτην μας, τραγικὸν θῦμα νάρκης καὶ αὐτὸν ἔχομεν νὰ θρηνήσωμεν πάλιν, τὸν κυβερνήτην τοῦ βενζινοκινήτου «Ἀγία Ἑλένη», Ἀπόστολον Φούσκαν. Καθ' ἣν στιγμὴν ἡ «Ἁγία Ἑλένη» φέρουσα πλῆρωμα ὀλίγων ἀνδρῶν καί τινας ἐπιβάτας, ἔπλεε παρὰ τὸν Ἄραξον προσέκρουσεν ἐπὶ νάρκης μὲ ἄμεσον ἀποτέλεσμα πλοῖον, πλήρωμα καὶ ἐπιβάται νὰ γίνουν ἄμορφος σωρὸς συντριμμάτων καὶ σαρκῶν, ποὺ τὰ παρέσυρεν ἡ θάλασσα χωρὶς νὰ εὑρεθῇ οὔτε ἴχνος, ὅταν μετ' ὀλίγον κατέπλευσαν εἰς τὸν τόπον τοῦ δυστυχήματος μερικὰ πλοιάρια πρὸς διάσωσιν τυχὸν ναυαγῶν. Τὸ δυστύχημα ποῦτο ἐστοίχισε τὴν ζωὴν μεταξὺ ἄλλων καὶ εἰς τὸν ἀλησμόνητον συμπολίτην μας Ἀπόστολον Φούσκαν, ἄριστον πλοίαρχον καὶ ἄριστον οἰκογενειάρχην, πολίτην ἐκλεκτὸν καὶ πολύτιμον φίλον. Διὰ τὸν χαμόν του δὲν εὑρίσκομεν λόγια διὰ νὰ παρηγορήσωμεν τὴν οἰκογένειάν του συμμετέχοντες ὁλοψύχως εἰς τὸ πένθος της.

Σχετικῶς ὁ ἐν Γαλαξειδίῳ ἀνταποκριτής μας, μᾶς πληροφορεῖ ὅτι τὸ πτῶμα του ἀνευρέθη παρὰ τὰς Πάτρας καὶ ἡ οἰκογένειά του ἀπαρηγόρητος ἀνεχώρησε ἀπὸ τὸ Γαλαξεῖδι πρὸς τέλεσιν τῆς κηδείας του.

Συλλυπητήριον

Τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀγαπητοῦ μου φίλου καὶ συναδέλφου Νικολάου Χαλδεάκη θερμῶς συλλυποῦμαι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΑΥΛΑΚΗΣ
Δόκιμος μηχανικὸς τῆς «Χειμάρρας»

Δημοσιεύομεν σήμερον τὴν εἰκόνα τοῦ συμπολίτου μας Γεωργ. Ἰω. Πλατῆ, ὅστις ὑπῆρξε θῦμα βομβαρδισμοῦ ποὺ ἔγινε κατὰ τὴν κατοχὴν εἰς τὸ Μεσολόγγι καὶ παρακαλοῦμεν ὅλους ὅσοι ἔχασαν ἰδικούς των κατὰ τὴν ἰδίαν περίοδον νὰ μᾶς στείλουν τὰς φωτογραφίας των διὰ νὰ τὰς δημοσιεύσωμεν

Ἀπὸ τὰ χρόνια τῆς σκλαβιᾶς

ΑΞΕΧΑΣΤΕΣ ΗΜΕΡΕΣ ΚΑΙ ΩΡΕΣ

Ἕως σήμερα κανεὶς δὲν ἔγραψε τὸ Γολγοθᾶ τοῦ χωριοῦ μας στὰ χρόνια τῆς σκλαβιᾶς μας. «Πορεία πρὸς Μόρνον», «Νερὸ ἀπὸ τὴ Ρήχη», «Ξύλα στὸν ὦμο» καὶ τόσα ἄλλα. Ἡ θεομηνία τοῦ χθεσινοῦ πολέμου μ' ἔφερε καὶ μένα ναυαγὸ στὸ ἀγαπημένο μας χωριό. Ἐκεῖ ἐπέπρωτο νὰ βρῶ σχεδὸν ὅλους τοὺς φίλους, ποὺ τόσα χρόνια εἴχαμε νὰ ἀνταμώσουμε καὶ ποὺ πολλὲς ἀναμνήσεις παιδικὲς μᾶς συνέδεαν. Ἐκεῖ βρισκόντουσαν ὁ Τάκης Ἀγουρᾶς ἢ κατοσταράκιας, Γιῶργος Μητρόπουλος ἢ Κουρκούτας καὶ πολλοὶ ἄλλοι πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας. Ἦτο τὸ 1941. Μόλις ἔφθασα μὲ τοὺς δικούς μου μᾶς καλοσώρισαν πολλοί, ἰδιαίτερα δὲ ὁ Γιώργης καὶ ἡ φαμίλια του, ποὺ τόσο στενὰ συνδεόμεθα. Ἀνταλλάξαμε τὰ πρῶτα φιλιὰ καὶ ἀμέσως τακτοποίησις. Τὴν ἑπομένη βγήκαμε μὲ τὸν φίλο μου γιὰ νὰ μὲ προσανατολίσῃ. Πρώτη ἐπίσκεψις στὸν Χαμομίλη, μέσα στὸν Τσουλῆ τὸν Ἀγουρᾶ, στὸν Κώστα τῆς Ζαφείρας γιὰ τὰ σχολικὰ εἴδη τῶν παιδιῶν. Κατόπιν στὸ σπίτι τοῦ Μιλτιάδη Γεροσίδερη, ποὺ εἶχε τὴν μονάκριβη γελάδα, ἡ ὁποία τροφοδοτοῦσε 2.800 κατοίκους ἡμερησίως. Ἀσφαλῶς θὰ τὴν ζήλευε καὶ τὸ πειὸ μεγάλο Ἑλβετικὸ βουστάσιο, τὴν τόσον ἀποδοτικὴν αὐτὴ ἀγελάδα. Ἀφοῦ τὰ παιδάκια μας συνήθισαν στὴν καθημερινήν τους προσευχὴ νὰ λένε: «Παναγίτσα μου φύλαξε τοὺς γονεῖς μας, τὰ ἀδελφάκια μας καὶ τὴν ἀγελάδα τοῦ Μιλτιάδη».

Τελευταία ἐπίσκεψις στὶς Περιβόλες. Συστάσεις: «ἀπὸ δῶ Νῖκο, ὁ κύριος Δαμιανός», «χαίρω πολύ». «Ἐλπίζω νὰ μᾶς ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας, κύριε Δαμιανὲ γιὰ τὰ λαχανικά μας»! Ἔπειτα στοῦ κ. Τσιτσκαρίδη κτλ. Εἴχαμε καλὰ τὸν τρόπο μας καὶ ἀρκετὲς κουμπάνιες. Λέγαμε δέ:

—Πόσο θὰ βαστήξῃ ὁ πόλεμος; Θὰ περάσουμε φίνα. Οἱ λίγοι Ἰταλοὶ ποὺ ἦσαν στὸ χωριὸ μᾶς φερνόντουσαν σχεδὸν καλά. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη στὴν Ἀθήνα καὶ στὸν Πειραιᾶ πέθαιναν πολλοὶ ἀπὸ τὴν πεῖνα. Ἐμεῖς στὸ Γαλαξεῖδι τὰ εἴχαμε ὅλα καὶ φθηνά.

Κάθε βραδάκι λοιπὸν, συχνὰ ζαμε σὲ διάφορα μαγαζάκια. Χταποδάκι, ἀχινοὺς, πεταλίδες κλπ. κρασάκι καλὸ καὶ τὸ ἀπαραίτητο τραγουδάκι. Τὸ ραντεβοῦ μας στὸ καφενεῖον τοῦ ἀλησμονήτου τύπου μπάρμπα Ἠλία Καμβύση. Καθαριότης ἄφθαστος! Τὰ νέα τὰ μαθαίναμε χάρις στὸν ἀγαπητὸ φίλο Σταῦρο Ζαχαριὰ, ποὺ εἶχε μυστικὸ ραδιόφωνο καὶ ποὺ παρ' ὀλίγον νὰ τὸ πληρώσῃ μὲ τὴν ζωή του. Ἔτσι πέρασε τὸ 41 καὶ ἦλθε τὸ 42. Ταυτοχρόνως ὅμως ἄρχισε ἡ ἔλλειψις τροφίμων καὶ ἡ στενότης τοῦ χρήματος καὶ ὁ ἐξευτελισμὸς τῆς δραχμῆς. Μαυραγορίτες στὰ ὅπλα! Μυστικισμὸς γιὰ τὸ κάθε τι. Τὸν Μαραθώνιον κάθε τόσο διὰ τὶς περιβόλες γιὰ σέσκουλα, σπανάκια καὶ τὰ τοιαῦτα, ἀξημέρωτα ἀκόμα. Ἀντίο φιλία. Πάει καὶ ἡ συγγένεια. Καὶ ὁ σώζων ἑαυτὸν σωθήτω. Στὴν Κλεφτοπαναγιὰ γιὰ ἀγγαζάρεμα... ἀσφάκιες καὶ ρίζες ἀπὸ τὶς χωριάτισσες. Κι' ἄκουγες: «Καλημέρα κορίτσι, τί κάνει ὁ Μπαμπᾶς, ἡ Μαμᾶ; Εἶναι δοσμένα τὰ ξύλα;» Ἀπάντησις: Ὄχι... ναί... Καὶ ὑπὸ συνοδείαν γιὰ τὰ κατώγια μας. Καὶ ἔπεται συνέχεια. «Πρὸ παντὸς εἶδος θέλουμε, πετρέλαιο, τριχὲς κτλ.». Ἐξόρμησις στὶς περιβόλες: «Καλημέρα Δαμιανέ...» Ἀπάντησις: «Δὲν ἔχω χρυσέ μου...» Καλημέρα σοῦ εἶπα!.. Εἶχα τὴν ἔμπνευσι νὰ ἀγοράσω μιὰ βάρκα μὲ λίγα δίχτυα καὶ τὸν κλάπανο. Προσλαμβάνω ὡς «ὕπαρχον» τὸν φίλο τὸ Γιῶργο καὶ ἐπὶ τὸ ἔργον. Ἔτσι τρώγαμε κανένα ψαράκι. Καλή σου ὥρα Κουρκούτα, ὅπου καὶ ἂν εἶσαι!... Ὁ κόσμος ἄρχισε νὰ ὑποφέρῃ. Ψωμὶ — δράμι... Καὶ τώρα ἀρχίζει τὸ δρᾶμα. Συνεννοήσεις ἀνδρῶν, γυναικῶν, κοριτσιῶν. Πᾶμε στὴν Ἄμφισσα νὰ δώσουμε ροῦχα γιὰ λάδι, στὴ Δεσφίνα γιὰ σιτάρι. Ἄλλοι: Πᾶμε στὸν Μόρνο, ποὺ ἔχει πολὺ καλαμπόκι, στὴν Βιτρινίτσα γιὰ λάδι καὶ κρεμύδια! Τί νὰ κάνουμε; προκειμένου νὰ πεθάνουμε, ἂς τὰ δώσουμε ὅλα γιὰ νὰ μὴν πεθάνουν οἱ γονεῖς μας καὶ τὰ παιδιά μας.

Ναυλώσεις λοιπὸν βενζινοπλοίων. Ὁ Κάβουρας, ὁ Γκιαμγκιαμῆς, ὁ Κανιὸς, ἕτοιμοι γιὰ ταξεῖδι. Γενικὴ ἀναστάτωσις στὰ σπίτια. Ἄνοιγμα μπαούλων, κομῶν καί στίβαγμα σὲ βαλίτζες καὶ σάκκους τὰ πολύτιμα ἐκεῖνα πράγματα, ποὺ τὰ φύλαγαν γιὰ προῖκες καὶ ποὺ τάχαν φέρει ἀπὸ τὰ πέρατα τοῦ κόσμου πατεράδες καὶ ἀδέλφια. Σωστὸς σπαραγμός. Φωνές: «Γρήγορα κορίτσια νὰ μὴ φύγῃ τὸ καΐκι!» Μαζεύονται ὅλοι μικροὶ καὶ μεγάλοι στὸ κιόσκι. Ἐκεῖ θὰ μπαρκάρουν. Ἐκεῖ στέκεται ὁ Θύμνιος ὁ Μεζὲς καὶ μὲ πονεμένη ψυχὴ παρακολουθεῖ τὸ κατάντημα τοῦ χωριοῦ. Συμπονεῖ γιατὶ αὐτὸς κάποτε, στὰ εὐτυχισμένα χρόνια τὰ ξεφόρτωνε ἀπὸ τὴν Πύλαρο, τὴν Χαμπερίστρα, καὶ τὸν Ἀγιάννη τοῦ Μανιανῆ ὅταν ἐρχόντουσαν οἱ ξενιτεμένοι, φορτωμένοι μὲ πράμματα.

Ἐπιβίβασις καὶ ἀναχώρησις διὰ Μόρνον μέσῳ Βιτρινίτσας. Οἱ γονεῖς παρακολουθοῦν μὲ δάκρυα τὰ παιδιά τους, ποὺ φεύγουν καὶ σπαράζει ἡ ψυχή τους. Ἡρωϊσμός, ἐγκαρτέρησις. «Ἀντίο παιδιά, καλὴ ἐπιτυχία».

Σιγὰ — σιγὰ τὸ καΐκι γυρίζει τὸ Κεντρί. Ἀπὸ τὸ κιόσκι κάνουν ἀκόμη «διάνεμο» μὲ τὰ μαντήλια. Φθάνουν στὴν Βιτρινίτσα. «Κορίτσια, λέγει ὁ Κάβουρας, μὴν ἀργῆτε γιὰ νὰ πᾶμε καὶ στὸ Μόρνο».

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὁ καϋμένος ὁ Κάβουρας ἐξυπηρέτησε πολὺ τὸ Γαλαξεῖδι, καθὼς καὶ οἱ ἄλλοι. Ἔξοδος. Φορτώνονται σὰν ὑποζύγια ὅλες καὶ ἀπὸ πόρτα σὲ πόρτα τὰ καημένα τὰ κορίτσια διαφημίζουν τὰ ἐμπορεύματά των! «Πάρτε κυράδες, σερβίτσια Ἰαπωνίας — Κίνας, μεταξωτὰ Γαλλίας, χαλκώματα Ρωσσίας, Κακάβια τῆς Πόλης, Γενοβελέντζες, καρούτια, Μοδάντες, γουγιωτὰ Μεσολογγίτικα.

Ἄλλοι πολλὰ καὶ ἄλλοι λίγα δίδουν καὶ γυρίζουν στὸ καΐκι κουρασμένοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες, νηστικοὶ μ' ἕνα κομμάτι μπομπότα ἢ τηγανόψωμο. «Ἀντίο, σᾶς εὐχαριστοῦμε. Μεθαύριο θὰ σᾶς φέρουμε καὶ ἄλλα». Ἀναχώρησις καὶ διάλογος μέσα στὸ καΐκι: «Κατίνα τί ἔκανες; Ἐγὼ τὰ ἔδωσα σὲ καλὴ τιμή. Πῆρα μπουλουγοῦρι, λάδι, τραχανᾶ, κρεμύδια!» Εἶδος πολυτελείας! «Ἄχ, Μαρικάκι μου, ἐμένα μὲ ξεθεώσανε. Τὰ θέλανε τζάμπα!» «Αἴ, κάνε ὑπομονή. Ἔχει ὁ Θεός. Θὰ τὰ δώσουμε στὸ Μόρνο!»

ΝΙΚΟΣ Κ. ΓΙΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
Πλοίαρχος Ε. Ν.

(Τὸ τέλος εἰς τὸ ἑπόμενο)

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΜΑΣ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ

Δημοσιεύομεν σήμερον τὸν 2ον πίνακα τῶν διαμενόντων ἐν Γαλαξειδίῳ συνδρομητῶν μας, οἱ ὁποῖοι ἀπέστειλαν τὴν συνδρομήν των εἰς τὴν ἐφημερίδα:

Εὐθύμ. Θ. Λατσούδης, Παν. Κ. Μαρλᾶς, Γεώργ. Μ. Μῖχος, Ἀδελφοὶ Ἀθ. Μαμαρέλη, Εὐθ. Ν. Μαμαρέλης, Γεώργ. Ε. Μαρδάκης, Δ. Σ. Μπράτσος, Νικ. Δ. Μέντης, Ἀλ. Νεροῦτσος, Εὐστ. Ἰω. Παντίκας, Εὐθ. Π. Πορτούλας, Ἠλ. Ἀντ. Πλατώνης, Εὐθ. Κ. Παφίλης, Ἰω. Γ. Πλατῆς.

Ἐπίσης οἱ κ. κ. Γεώργ. Π. Πορτούλας, Ἀθαν. Παλιβίδας, Γ. Ν. Πέτρου, Παρασκευούλα Π. Πετραντζᾶ, Ν. Σαντελῆς, Γεώργ. Σκαλίντζος, Αἰκατ. Κ. Σακελλαρίου, Ἀνθούλα Γ. Στίγκα, Βασιλικὴ Σ. Στίγκα, Δημ. Ν. Σαλοῦρος, Σπυρ. Δ. Στεφόπουλος, Νικ. Ἠλ. Σφέτσος, Σύλλογος Συνταξιούχων Ναυτικῶν, Ντῖνος Ἰω. Σιδέρης, Χαρ. Σ. Τραγανῆς, Νικόλ. Κ. Τσελές, Ἐλισσαῖος Ν. Χαλδεάκης, Παρασκευᾶς Σ. Φουρνέλλης, Φιλοδασικὴ Ἕνωσις Γαλαξειδίου, Εὐάγγ. Λ. Χαλδεάκης.

Πρὸς ὅλους ἐκφράζομεν θερμὰς εὐχαριστίας.

ψηφ/ση: Ηλίας Π. Κουμπαρούλης

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ, Μάρτιος (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ ἀγορά μας στὸ Γαλαξεῖδι ἐγέμισε ἀπὸ λάδι καὶ κάρβουνα εἰς ἀρκετὰ καλὰς τιμὰς καὶ ἔτσι ὁ κόσμος ἔσπευσε νὰ προμηθευθῇ τὰ κυριώτερα αὐτὰ εἴδη.

— Εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον μας καθημερινῶς καταφθάνουν πολλὰ δέματα ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν, καθὼς καὶ ἐπιστολαὶ μὲ ἐμβάσματα, τὰ ὁποῖα διανέμονται αὐθημερόν.

— Ἔπειτα ἀπὸ τόσα χρόνια προσελήφθη ἐσχάτως εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τοῦ ἁγίου Νικολάου δε ξιὸς ἱεροψάλτης ὁ ἐκ Κων)πόλεως καλλίφωνος τοιοῦτος Ἀνδρέας Βλάχος.

— Τὸ λιμανάκι μας, ποὺ χρόνια εἶχε νὰ ἰδῇ ναυτικὴν κίνησιν, ἐγέμισε πρὸ ἡμερῶν ἀπὸ καΐκια ἔμφορτα ἐλαιῶν, σταφίδων κλπ. ἐμπορευμάτων, ἐν ἀναμονῇ πλοίου ἀφικνουμένου ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ πρὸς φόρτωσιν.

—Τὸ θέαμα ἦτο ἀρκετὰ συγκινητικὸν γιὰ ὅλους μας καὶ οἱ γεροντότεροι ἀνεμνήσθησαν παλιὲς δόξες.

— Ἡ Κα Ἄννα Μανιάτη, κληρονόμος τῆς οἰκίας Ε. Γρίβα, παρεχώρησε τὸ νοῖκι τῆς οἰκίας της εἰς τὸν καλλίτερον μαθητὴν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου, πρᾶγμα ποὺ συντελεῖ οἱ μαθηταὶ ν' ἀμιλλῶνται μεταξύ των ποῖος νὰ πρωτεύσῃ.

— Τὸν μῆνα Ἰανουάριον ὡς καλλιτέρα μαθήτρια ἐβραβεύθη ἡ μικρὰ Ὄλγα Χ. Ζαχαριᾶ τῆς ΣΤ' τάξεως τοῦ Ἑξαταξίου Δημ. Σχολείου.

— Ἡ ὁποία τὸ ἀπονεμηθὲν εἰς αὐτὴν χρηματικὸν βραβεῖον ἐχρησιμοποίησε διὰ τὴν ἀγορὰν γραφικῆς ὕλης, τὴν ὁποίαν ἐμοίρασε εἰς τοὺς ἀπόρους συμμαθητάς της.

— Ἀξίζει κάθε ἔπαινος καὶ συγχαρητήρια εἰς τὴν δωρήτριαν κ. Ἄνναν Μανιάτη, ἀλλὰ καὶ στὴν μικρὰν μαθήτριαν δίδα Ὄλγαν Χ. Ζαχαριᾶ διὰ τὴν συγκινητικὴν καὶ ἀξιομίμητον χειρονομίαν της.

Η Ἀλληλογραφία μας

κ. ΣΑΒΒΑΝ ΓΟΝΙΟΝ
Ἀθήνας

Δημοσιεύομεν εἰς ἄλλην μας στήλην τὸ ἐμπνευσμένο καὶ γεμᾶτο πατριωτικὴν θέρμην γράμμα σας. Σᾶς συγχαίρομεν διὰ τὰ τόσον εἰλικρινῆ καὶ ἁγνὰ αἰσθήματά σας καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμεν πολύ.

κ. ΙΩΑΝ. ΠΟΝΤΙΔΑΝ
Ἀθήνας

Ἐλάβομεν τὴν ἐπιστολήν σας καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὸ πατριωτικά σας αἰσθήματα, σχετικῶς μὲ τὴν προσπάθειάν μας. Ἐπίσης σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὸ ἐνδιαφέρον σας καὶ τὰ ὀνόματα τῶν συνδρομητῶν ποὺ μᾶς ἐστείλατε.

Κυρίους κ. Κ. Θ. Νίκαν, Βόλον, Ν. Σαντελῆν, Γαλαξείδιον, Κ. Ντάραν, Πάτρας, καὶ κυρίαν Κούλαν Κ. Δροσοπούλου Ἀμφισσαν: Συνδρομαί σας ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν πολύ.

ΝΕΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΜΑΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἠπειρωτικοῦ Συλλόγου ἐν Πειραιεῖ ἐγένοντο αἱ ἀρχαιρεσίαι τοῦ Συνδέσμου μας πρὸς ἐκλογὴν τεσσάρων μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τεσσάρων ἀναπληρωματικῶν.

Ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. Εὐθ. Γουργουρῆς, Εὐθ. Καμμένος, Κ. Αὐγέρης καὶ Ἰσ. Ζαχαρόπουλος. Ἀναπληρωματικὰ μέλη ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. Κωνστ. Α. Μητρόπουλος, Γεώργ. Ν. Κουτρούκης, Νικ. Γ. Παπαγεωργίου καὶ Σπυρ. Ἰ. Ἀρβανίτης.

Ἐπείγουσα εἰδοποίησις

Παρακαλοῦνται οἱ ἔχοντες τοὺς κάτωθι κερδίσαντας ἀριθμοὺς κατὰ τὴν λαχειοφόρον ἀγορὰν τῆς χροεσπερίδος τοῦ Συνδέσμου νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸ φαρμακεῖον τοῦ κ. Δ. Μαστορίκου, Μπουμπουλίνας 9α (ἐν Πειραιεῖ) ἀπὸ τὸ ὁποῖον θὰ παραλάβωσι τὰ κληρωθέντα ἀντικείμενα:

111, 798, 881, 1135, 1464, 1573

Τὰ ἀντικείμενα ταῦτα, ἐὰν δὲν παραληφθῶσι μέχρι καὶ τῆς ἑσπέρας τῆς 10ης προσεχοῦς μηνὸς Ἀπριλίου θὰ περιέλθωσιν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Συνδέσμου ὡς ἀζήτητα.

Ὁ συμπολίτης κ. ΛΕΩΝ. Π. ΠΑΤΡΙΝΟΣ ἀνεκαίνισε εἰς τὸ Γαλαξεῖδι τὴν ταβέρνα τοῦ ἀλησμονήτου Κούνου.
Ὡραιότατα κρασιὰ
Ἐκλεκτότατοι μεζέδες

ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Συμπολῖται μας ἀξιωματικοὶ καὶ πληρώματα ἐν ἐνεργῷ ὑπηρεσίᾳ:

Εἰς τὸ ὑπὸ Ἀγγλικὴν σημαίαν ὑπερωκεάνειον «Ὀλύμπια» ὑπηρετοῦν ὡς τρίτος πλοίαρχος ὁ κ. Γεώργ. Σπίγκας καὶ οἱ κ. κ. Τάσης Ἀνατσῖτος, Κωνστ. Σκαντζῆς καὶ Ἀνδρ. Κουφάλης θαλαμηπόλοι.

— Εἰς τὸ ὑπὸ Παναμαϊκὴν σημαίαν ἀτμ. «Ἰωνία Λίντερ» ὑπηρετεῖ ὡς τρίτος πλοίαρχος ὁ κ. Θεόδ. Στεφόπουλος.

— Ἐπίσης εἰς τὸ ὑπὸ Παναμαϊκὴν σημαίαν ἀτμ. «Μύριαμ» ὑπηρετεῖ ὡς θαλαμηπόλος ὁ συμπολίτης κ. Ἀριστ. Μαστρογιαννόπουλος.

— Εἰς τὸ ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν ἀτμόπλοιον «Νίκη Παπαδάκη» ὑπηρετοῦν οἱ συμπολῖται Γεώργ. Ε. Μητρόπουλος, πρῶτος πλοίαρχος, Γεώργ. Ι. Μακρῆς, 2ος πλοίαρχος, Εὐθύμ. Ε. Κωστέλλος, 3ος πλοίαρχος.

— Εἰς τὸ ἀτμ. «Φαΐαξ» ὑπηρετεῖ ὁ κ. Παναγ. Ἀγγουρᾶς, πρῶτος πλοίαρχος.

— Εἰς τὸ ὑπὸ Ἑλλην. σημαίαν τῆς ἑταιρείας Ἐπιφανειάδη ὁ συμπολίτης κ. Κωνστ. Δροσόπουλος πρῶτος πλοίαρχος.

ΣΥΜΠΟΛΙΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΠΛΟΗΓΙΚΟΝ ΣΩΜΑ

Συμπολῖται μας πλοίαρχοι, ὑπηρετοῦντες εἰς τὸ πλοηγικὸν σῶμα εἶναι οἱ ἀρχιπλοηγοὶ κ. κ. Διονύσιος Καλαμπάνης, Δ. Λιπαρδῆς καὶ Εὐθύμιος Δροσόπουλος, ἐν Πειραιεῖ, καὶ οἱ κ. κ. Ἠλίας Μιχαλόπουλος ἐν Πάτραις, Νικόλ. Νίκας ἐν Βόλῳ, Ἀθανάσ. Βομβογιάννης ἐν Κερκύρᾳ.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΕΠΑΝΔΡΩΣΙΝ ΝΕΟΑΓΟΡΑΣΘΕΝΤΩΝ ΠΛΟΙΩΝ

Διὰ τοῦ ὑπερωκεανείου «Ὀλύμπια» ἀνεχώρησαν δι' Ἀμερικὴν πρὸς ἐπάνδρωσιν λίμπερτυ ὁ κ. Βασίλ. Ζήσιμος, πρῶτος πλοίαρχος καὶ οἱ κ.κ. Ἀντ. Δημουλάκης, ναύκληρος, Εὐθ. Μαμαρέλης μάγειρος, Εὐάγγ. Ἀνάγνος θερμαστής, Δημ. Ταχταντζῆς ναύτης καὶ Δημ. Μπαρτσώτας.

—Ἀνεχώρησεν ἀεροπορικῶς δι' Ἀγγλίαν ναυτολογηθεὶς εἰς τὸ ἀτμ. «Σουλιώτης» ὡς πρῶτος μηχανικὸς ὁ συμπολίτης μας κ. Ἰω. Κορέλης.

— Ἐπίσης ἀνεχώρησε ναυτολογηθεὶς ἐπὶ τοῦ ἀτμ. «Ὀλυσσὸς» ὡς ναυτοξυλουργὸς, ὁ συμπολίτης κ. Κωνστ. Στεφανάτος.

— Ἀνεχώρησαν ὡσαύτως δι' Ἀγγλίαν οἱ κ. κ. Κ. Λαλεγιάννης, ναύκληρος, Ν. Πράσινος, λιπαντὴς καὶ Ζ. Ζησίμου, ναύτης.

— Δι' Ἀμβέρσαν ἀνεχώρησεν ὁ κ. Δ. Παπαδημητρίου, φροντιστής.

Δωρεαὶ

Τὴν 9ην Μαρτίου ἐλάβομεν διὰ τοῦ συμπολίτου μας ἀντιστρατήγου κ. Δημ. Καμμένου τὰς κάτωθι δωρεὰς ὑπὲρ τοῦ Συνδέσμου μας:

Τοῦ κ. Θεοφάνους Δαμασκηνοῦ δραχ. 100.000, τοῦ Διοικ. Συμβουλίου Μετ. Ταμείου Στρατοῦ δραχ. 50.000, τοῦ στρατηγοῦ κ. Βλοχαΐτοπούλου δραχ. 30.000

— Ὑπὲρ τῶν ἀπόρων τοῦ Συνδέσμου μας ὁ κ. Μιχ. Μουράτογλου προσέφερε δραχ. 5.000.

—Ἐπίσης ὁ συμπολίτης μας κ. Θεόδ. Εὐθυμ. Χαρδαβέλλας 10.000 δραχ. ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ.

— Ὁ κ. Κωνστ. Δημ. Μπακόπουλος, λιμενικὸς ἀξιωματικὸς, μᾶς ἀπέστειλε 30.000 δραχ.

— Αἱ δίδες Γεώργ. Ξηροῦ καὶ ἡ κ. Ἠλία Φατούρου μᾶς ἀπέστειλαν δραχ. 15.000.

— Ὑπὲρ τῶν ἀπόρων τοῦ Συνδέσμου μας ὁ κ. Νικ. Γ. Παπαγεωργίου μᾶς ἀπέστειλε δρχ. 20.000.

— Καὶ ὁ κ. Μιχ. Κ. Ἁλυκάρης δραχ. 5.000.

Ὁ Σύνδεσμός μας πρὸς ὅλους τοὺς κ. κ. δωρητὰς ἐκφράζει θερμοτάτας εὐχαριστίας δι' ἑαυτὸν καὶ ἐξ ὀνόματος τῶν ἀπόρων συμπολιτῶν μας.

Καθῆκόν μας θεωροῦμεν νὰ διαβεβαιώσωμεν, ὅτι μὲ βαθεῖαν συγκίνησιν σκεπτόμεθα πόσους ἡ εὐγενικὴ χειρονομία των πρόκειται νὰ ἀνακουφίσῃ, ἀλλὰ καὶ πόσον βαθέως συναισθανόμεθα τὴν ὑποχρέωσίν μας πρὸς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι χωρὶς νὰ εἶναι συμπολῖται μας ἠθέλησαν ἐξ ἐκτιμήσεως πρὸς τὸ ἔργον τοῦ Συνδέσμου μας καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου του νὰ τὸ ἐνισχύσουν.

Καθίσματα Πέρα-Πάντας

Ὁ συμπολίτης κ. Εὐθ. Ν. Μαμαρέλης εἰσέφερε 50.000 δραχ. ὡς ἀπαρχὴν ἐράνου διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῶν καθισμάτων τῆς Πέρα—Πάντας εἰς τὸ Γαλαξεῖδι, τὰ ὁποῖα ἔχουν καταστραφῆ κατὰ τὴν περίοδον τῆς κατοχῆς.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΗΧΩ

Πληροφορίαι

Ὁ περισσότερον τυχηρὸς εἰς τὴν λαχειοφόρον ἀγορὰν τῆς χορευτικῆς μας ἑσπερίδος ἀπῆρξεν ἡ συμπολῖτις δὶς Ἑλένη Γρηγορίου, ἡ ὁποία ἐκέρδισε τὸ ραδιόφωνον.

— Τὸ ὡραιότατο σκίτσο τοῦ κ. Γερμενῆ, τὸ παριστάνον τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τὸν Θεολόγο, ἐκέρδισεν ὁ κ. Ἰωάν. Ποντίδας.

— Ἕνα ἄλλο σκίτσο τοῦ ἰδίου κ. Γερμενῆ παριστάνον ὡραιότατον τύπον ναυτικοῦ καὶ τὴν ἄποψιν τοῦ Γαλαξειδιοῦ, (ἐλαιογραφία τοῦ κ. Κουτρέτσου) ἐκέρδισεν ὁ κ.Κ. Αὐγέρης.

— Ἐκτὸς προγράμματος μεταξὺ τῶν δώρων ἐκληρώθη μία ἀκουαρέλλα τοῦ γνωστοῦ συμπολίτου μας ζωγράφου κ. Σπύρου Βασιλείου, τὴν ὁποίαν ἐκέρδισεν ἡ δὶς Χαλέτσου.

— Ἐπίσης ὁ συμπολίτης μας κ. Δημ. Ζαχαρόπουλος ἐκέρδισε τὸ σκίτσο τοῦ κ. Γερμενῆ τὸ παριστῶν τὸ παλαιὸν ἀτμόπλοιον «Παρνασσίς»

— Ἡ τύχη ἔτσι ἠθέλησε ν' ἀποκτήσῃ ὁ ἀγαπητὸς κ. Δημητρὸς τὸ βαπόρι, εἰς τὸ ὁποῖον εἰργάσθη πρὸ ἑξήντα ἐτῶν.

— Ἀλλὰ καὶ νὰ χάσῃ τὴν δευτερην ἡμέραν τὸ πορτοφόλι του περιέχον 200 χιλ. δραχμάς.

— Ἐπιτήδειοι λωποδύται μετὰ παρακολούθησιν, φαίνεται, ἐπωφεληθέντες τοῦ μεγάλου συνωστισμοῦ εἰς τὴν ψαραγορὰν ἐνήργησαν τὴν κλοπήν.

— Ἡ συμπολῖτις μας κυρία Βούλα Εὐθ. Χατζηγιάννη ἔτεκεν ἄρρεν ἐν Γαλαξειδίῳ.

— Ἐπίσης ἡ ἐν Θεσσαλονίκῃ συμπολῖτις κυρία Ἀσημοῦλα Ρούσσου ἀπέκτησε θῆλυ.

— Ἡ κ. Χρυσάνθη Πλουμίδου ἔτεκεν ἄρρεν.

— Τὴν 17ην παρελθόντος Φεβρουαρίου ἐγένετο ἡ βάπτισις τοῦ υἱοῦ τοῦ συμπολίτου κ. Τάκη Ἀνατσίτου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐδόθη τὸ ὄνομα Ἰωάννης.

— Νὰ ζήσουν.

— Διὰ τοῦ ὑπὸ Νοτιοαφρικανικὴν σημαίαν ὑπερωκεανείου «Πουέμπλα» (Ὀλυμπία) ἔφθασαν ἐξ Ἀμερικῆς ὁ ὑποπλοίαρχος τοῦ αὐτοῦ ἀτμοπλοίου συμπολίτης κ. Γεώργ. Σπίγκας καὶ ὡς ἐπιβάτης ὁ κ. Ἠλ. Σκουρλέτος.

— Τοῦ ἰδίου ἀτμοπλοίου ἐπέβαινον οἱ συμπολῖται μας θαλαμηπόλοι Κωνστ. Σκαντζῆς, Ἀνδρ. Κουφάλης καὶ Παναγ. Ἀνατσῖτος.

— Ὁ συμπολίτης κ. Νικ. Ζαχαρόπουλος, συνταξιοῦχος Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρείας, ἠγόρασε τρεῖς λέμβους περιπάτου, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία εἶναι βενζινοκίνητος.

— Τὰς ὠνόμασε «Γαλαξεῖδι», «Γαλαξειδιώτισσα» καὶ «Οἰάνθη».

— Τοῦ εὐχόμεθα καλὲς δουλειές.

— Εἰς ἐνέργειαν τοῦ ἰδίου συμπολίτου ὀφείλεται ὅτι μία τῶν ὁδῶν τοῦ Μοσχάτου ἔχει ὀνομασθῆ «ὁδὸς Γαλαξειδίου».

— Ὁ ἀνταποκριτής μας Γαλαξειδίου, ἐπανορθώνει μερικὰς πληροφορίας σχετικὰς μὲ τὴν ἐκεῖ δενδροφύτευσιν.

— Πράγματι ὑπὸ τῆς Φιλοδασικῆς Ἑνώσεως ἠνοίχθησαν 2.000 λάκκοι, ἀλλ' ἐφυτεύθησαν 4000 δενδρύλλια ἀνὰ δύο εἰς κάθε λάκκον.

— Ἐπίσης μὲ πρωτοβουλίαν τῶν δύο καθηγητῶν τοῦ Γυμνασίου τῆς πατρίδος μας κ.κ. Ἀγησ. Κακκάβα καὶ Θεοδ. Ἀργυρίου ἠνοίχθησαν 400 λάκκοι, εἰς τοὺς ὁποίους ἐφυτεύθησαν ἕως τώρα 200 δενδρύλλια ἀπὸ τοὺς μαθητὰς καὶ μαθητρίας, θὰ φυτευθοῦν δὲ καὶ ἄλλα.

— Θερμότατα συγχαρητήρια ὀφείλονται εἰς τοὺς καθηγητάς, τοὺς μαθητὰς καὶ τὰς μαθητρίας διὰ τὴν ἀγάπην των πρὸς τὸ πράσινον.

Ἀρραβῶνες

Ἰωάννης Γ. Μπιτζῆλος, ἔμπορος —Ἐλπὶς Ἀνδρ. Μητροπούλου ἤρραβωνίσθησαν ἐν Πειραιεῖ τὴν 2)3)47

— Εἰς τὸν συμπολίτην μας Γεώργιον Χ. Ζαγοραῖν, δικηγόρον καὶ τὴν δεσποινίδα Λέναν Ε. Γιαννάκου, δώσαντας ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου εὐχόμεθα ταχεῖαν στέψιν.

Οἰκογένεια: Ι. ΜΠΕΡΤΣΗ, ΔΙΟΝ. ΚΑΤΣΑΝΑΚΗΣ.

— Ἀντήλλαξαν ὑπόσχεσιν γάμου ἡ συμπολῖτις μας Ζαφειρούλα Ἐλ. Χαλδεάκη καὶ ὁ ἐξ Ἰτέας κ. Κων. Ἀλλαγοσκούφης.

Γάμοι

Μετὰ χαρᾶς ἀναγγέλλομεν τοὺς γάμους τῆς συμπολίτιδος δίδος Λούλας Νικ. Κ. Παπαγεωργίου μετὰ τοῦ ἐκ Κύπρου φιλολόγου κ. Σοφ. Σοφοκλέους, τελεσθέντας τὴν 2αν Μαρτίου 1947.

— Παντελῆς Ἰ. Ἀγγουρᾶς — Λουλοῦ Τεργιάζου ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των. Θερμοτάτας εὐχὰς καὶ συγχαρητήρια.

Οἰκογένεια: Δ. Μαστορίκου—Μακρῆ, Διον. Κατσανάκης.

— Εὐτυχία Δ. Γουργουρῆ — Γεώργιος Τσούνης ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των. Θερμὰ συγχαρητήρια.

— Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα τοὺς γάμους τοῦ κ. Δημ. Κόντου μετὰ τῆς δίδος Βασιλικούλας Π. Μαρδάκη τελεσθέντας ἐν Γαλαξειδίῳ τὴν 19ην Φεβρουαρίου 1947.

— Μετὰ χαρᾶς ἀναγγέλλομεν τοὺς γάμους τοῦ συμπολίτου μας κ. Εὐθυμ. Βαβαλῆ καὶ τῆς δίδος Ἀργυρῶς Ε. Μπαρλιακοῦ.

— Διονύσιος Καλαμπάνης — Ἀννίκα Μυλωνᾶ ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΕΣΟΝΤΑΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Διονυσίου Ἀρειοπαγίτου ἐν Ἀθήναις ἐτελέσθη μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν πεσόντων κατὰ τοὺς πολέμους ἀπὸ τοῦ 1912 — 1944 ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐκ Παρνασσοῦ Πολυδροσιωτῶν (Σουβάλας) Εἰς τὸ μνημόσυνον τοῦτο προσεκλήθη καὶ ὁ Σύνδεσμος Γαλαξειδιωτῶν, τοῦ ὁποίου ὅμως ἀτυχῶς ἡ ἐκπροσώπησις εἶχε καταστῆ ἀδύνατος ἐκ τοῦ λόγου ὅτι ἡ ὥρα τοῦ μνημοσύνου συνέπιπτε μὲ τὰς ἀρχαιρεσίας τοῦ Συνδέσμου μας ἐν Πειραιεῖ. Ὁ Σύνδεσμος τῶν Πολυδροσιωτῶν εἶναι ἄξιος παντὸς ἐπαίνου διὰ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς τελέσεως τοῦ μνημοσύνου, ὑπὲρ τῶν πεσόντων κατὰ τοὺς ἀγῶνας.

Ἀφίξεις Ἀναχωρήσεις

Ἀφίχθησαν δι' ὀλιγοήμερον διαμονὴν ἐκ Γαλαξειδίου οἱ συμπολῖται μας κ.κ. Βασίλ. Μοσχολιός, Παρασκευᾶς Φουρνέλλης, Σπυρίδων Στεφόπουλος καὶ Τάκης Μητράκος.

— Ἐπίσης ἀφίχθησαν αἱ κυρίαι Βασιλικὴ Γ. Παπαδοπούλου, Πικιὼ Πιτσούλα καὶ Ἀναστασία Γκούλτα.

— Ἐπίσης ἀφίκετο μετὰ τῆς συζύγου του ὁ συμπολίτης κ. Σπ. Καγελλόπουλος, ὁ ὀδοντοϊατρὸς κ. Γ. Πέτρου, οἱ ἔμποροι ἀδελφοὶ Γεώργιος καὶ Εὐθ. Μαμαρέλης.

— Ἀφίκοντο ἐκ Γαλαξειδίου ὁ ἰατρὸς κ. Νικ. Κουτσάφτης, ὁ ὑποδηματοποιὸς Νικ. Μέντης καὶ ὁ κ. Νικ. Παπανικολάου.

— Ἀνεχώρησαν διὰ Γαλαξείδιον ἡ κ. Φούλα Παπαδημητρίου, ἡ δὶς Νικ. Δεδούση καὶ ὁ κ. Εὐστ. Ἀγγουρᾶς ἔμπορος.

— Ἐπίσης ἀνεχώρησαν οἱ συμπολῖται μας Παναγ. Μαρκεζίνης, Εὐάγγ. Σαπατίκος, ὁ κ. καὶ ἡ κυρία Ἠλ. Σκουρλέτου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Νικολ. Παπανικολάου.

— Ἐπίσης ἀνεχώρησαν ἡ κ. Μαρία Α. Μακρῆ, Γεώργ. Μαρδάκης, Κωνστ. Ἀνάγνος, Βασίλ. Χονδρομιχάλης καὶ Εὐστ. Σουλιντζῆς.

Συγχαρητήριον

Ἐγκάρδια συγχαρητήρια εἰς τοὺς μνηστευθέντας ἀγαπημένον μας κουμπάρον κ. Ἰωάννην Μπιτζῆλον μετὰ τῆς ἀγαπητῆς μας ἐξαδέλφης δεσποινίδος Ἐλπίδος Ἀνδρέα Μητροπούλου. Εὐχόμενοι ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Γεώργιος — Καίτη Κρίκου

Πένθη

Μετὰ λύπης ἀγγέλλομεν τὸν θάνατον τοῦ συμπολίτου μας πρώτου μηχανικοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Λουκᾶ Κοντογεωργοπούλου ἐπισυμβάντα ἐν Πειραιεῖ.

— Ἐπίσης μὲ πολλὴν λύπην μας ἀναγγέλλομεν τὸν ἐν Πειραιεῖ θάνατον τοῦ Ἰωάν. Πολυμ. Παναγοπούλου εἰς τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας του. Ἀπευθύνομεν ἐγκάρδια συλλυπητήρια εἰς τὴν οἰκογένειάν του διὰ τὴν σκληρὰν δοκιμασίαν ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ του.

— Δύο ἐπίσης νέων παιδιῶν τὸν θάνατον μετὰ λύπης ἀναγγέλλομεν σήμερον, τοῦ συμπολίτου μας Δημ. Γ. Μακρῆ, μόλις 18ετοῦς, ἐπισυμβάντα τὴν 21 παρελθόντος Φεβρουαρίου καὶ τὸν θάνατον τοῦ ἐπίσης συμπολίτου μας Ἰωάννου Π. Πανα γοπούλου, ἡλικίας 20 ἐτῶν, ἀποβιώσαντος καὶ κηδευθέντος ἐν Πειραιεῖ τὴν 16ην Φεβρουαρίου 1947.

— Μετὰ λύπης ἀγγέλλομεν τὸν θάνατον τῆς συμπολίτιδος Ἑλένης Ι. Παπαγεωργίου ἐπισυμβάντα εἰς Καίηπ —Τάουν τῆς Νοτ. Ἀφρικῆς.

Δωρεὰ εἰς μνήμην

Ἡ κ. Μαγαρὼ Ν. Φουρνέλλη εἰς μνήμην τοῦ υἱοῦ της Γεωργίου ἀπέστειλε δραχ. 18.500 ὑπὲρ τῶν πτωχῶν τοῦ Συνδέσμου μας. Ἡ σκληρὰ καὶ τόσον πρόωρος ἀπώλεια ἑνὸς καλοῦ καὶ ἀλησμονήτου νέου, παρὰ τὸ πέρασμα τοῦ καιροῦ, δὲν λησμονεῖται εὔκολα παρ' ὅλων ὅσοι ἐγνώρισαν καὶ ἐξετίμησαν τὰ λαμπρά του χαρίσματα καὶ συνεμερίσθη σαν τὸν πόνον τῆς χαροκαμένης μητέρας.

Ὁ κ. Ν Μιχ. Ἀγγουρᾶς εἰς μνήμην Χρηστίνας Δ. Λαλαγιάννη προσέφερεν εἰς τὸν Σύνδεσμόν μας δρ. 50.000 διὰ τοὺς φιλανθρωπικούς του σκοπούς.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ - ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Σχετικῶς μὲ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐφημερίδος, εἰσφορὰς καὶ συνδρομὰς προκατέβαλον οἱ κάτωθι συμπολῖται κατὰ τὰ ἑξῆς ποσά:

α) Εἰσφοραὶ ἱδρυτικοῦ κεφαλαίου

Δραχ. 200.000 ὁ κ. Ἰ. Ροντήρης.

Δραχ. 100.000 ὁ κ. Κ. Ἀνδρ. Μητρόπουλος.

Ἀνὰ δραχ. 50.000 οἱ κ. κ. Ἡ. Παπαλάϊος, Π. Α. Μάλλιος, Οἰκογέν. Μπαλάσκα καὶ ὁ κ. Κ. Γ. Παπαδημητρίου.

Δραχ. 40.000 ὁ κ. Ἐμ. Ε. Βλασόπουλος,

Ἀνὰ δραχ. 30.000 οἱ κ. κ. Κ. Αὐγέρης καὶ Γ. Δ. Χατζηδημητρίου.

Ἀνὰ δραχ. 25.000 ἡ κυρία Λόλα Ἀνδρέου καὶ οἱ κ. κ. Ι. Χ. Παπαϊωάννου καὶ Γ. Κοντόρρηγας.

Ἀνὰ δραχ. 20.000 οἱ κ.κ. Γ. Γ. Μητρόπουλος, Η. Ι. Μακρῆς, Δ. Μαστορῖκος, Π. Σ. Ἀγγελῆς, Δ. Κατσανάκης, Ι Σ. Δάνδουρας, Εὐθ. Ν. Γουργουρῆς, Χ. Σ. Δάνδουρας, Παν. Σκαφτοῦρος, Κ. Σ. Ἀρβανίτης, Ι. Καρανασόπουλος, Ν. Λογοθέτης, Ι. Κασιδάκης, Ι. Δ. Μητρόπουλος, Λεων. Παλαιολόγος, Ἀγγ. Τουρνίκης, Ἀλεξάνδρα Ε. Μοσχολιοῦ, Σ. Π. Μητρόπουλος καὶ Δ. Π. Μερίντζος.

Ἀνὰ δραχ. 15.000 οἱ κ. κ. Ι. Σ. Ἀρβανίτης, Ι. Μ. Μπέρτσης, Ἠλίας Σκούρτης, Ρήγας Γεωργαντᾶς, Παν. Στέφος, Π. Κάλφας.

β) Προκατέβαλαν τὴν συνδρομήν των:

Ἐν Γαλαξειδίῳ: Πάντες ἐκεῖνοι, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ φύλλον τοῦ Φεβρουαρίου καὶ τὸ παρόν.

Ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ ἀλλαχοῦ οἱ κ. κ. Γ. Κουτρούκης, Μ. Σαλοῦρος, Πέτρ. Σκαφτοῦρος, Εὐθ. Π. Καμμένος, Κ. Μπουγᾶς, Ν. Μπογιατζόπουλος, Σ. Τσαλαγκύρας, Εὐθ. Σ. Βλασόπουλος, Ν. Κ. Παπαγεωργίου, Α. Σ. Ἀγγελῆς, Α. Α. Μιχαλόπουλος, Σ. Λογιόπουλος, Ἰσ. Π. Σιδηρόπουλος, Π. Σ. Ξηρός, Θ. Κουτρούκης, Δ. Ξανθόπουλος, Κ. Η. Κορδᾶς, Πέτρ. Λαλεγιάννης, Π. Μαρκεζίνης, Κ. Λαλεγιάννης, Ν. Πράσινος, Θ. Δασκαλάκης καὶ Ν. Τακόπουλος.

γ) Κατέβαλον τὰς συνδρομάς των οἱ κ. κ. Α. Η. Καράλης, Δ. Σ. Καράλης, Α. Κούμαρης, Δ. Ε. Χαρδαβέλλας, Ν. Γ. Παπαγεωργίου, Ζ. Ι. Ἀνατσῖτος, Μ. Π. Πετρουλῆς, Μ. Α. Ἠλιόπουλος, Χ. Γκόφας, Πανασιολ. Κ. Η. Περιστάνος, Ν. Χ. Χαβλόπουλος, Σ. Βασιλᾶς, Ε. Γ. Μοσχολιός, Μαρία Γ. Ἰούρλα, Κ. Σ. Μαλαματιανός, Κ. Παναγιωτόπουλος, Π. Κ. Στεργίου, Σ. Ι. Πλατῆς, Ἑλένη Ἀνδρικοπούλου, Εὐστ. Κομπιλίρης, Ε. Δ. Ζήσιμος, Α. Σ. Ἀρμύρας, Κ. Ε. Ντάρας, Μᾶνος Χατζῆς, Σ. Ι. Δουρατσῖνος, Χρυσούλα Ε. Ζησίμου, Ι. Κ. Πρίμας, Γεώργ. Νίκολας, Θ. Π. Σιδηρόπουλος, Ι. Π. Φούσκας, Ν. Θ. Νίκας, Γ. Ε. Μητρόπουλος, Η. Ε. Μητρόπουλος, Γ. Κ. Στίγκας, Β. Η. Ζήσιμος, Αἰκ. Κ. Στέφου, Ἀδελφοὶ Ν. Κοτίκα, Γ. Η. Ζήσιμος, Ν. Σκαντζῆς, Η. Κοκκινογεώργης, Ι. Κουφάλης, Π. Ι. Ἀγγελῆς, Κ. Σ. Μητρόπουλος, Δ. Γ. Ζαγοραῖς, Ν. Κ. Μπερέστανος, Ν. Α. Καράλης, Κ. Ν. Σιδηρόπουλος, Εὔα Ν. Βλάμη, Α. Δ. Περδίκη, Γ. Σπέντζος, Π. Δ. Στεφόπουλος, Δ. Ε. Πετρατζᾶς, Ι. Ρίζόπουλος, Ε. Μ. Κατσούλης, Γ. Ζάκκας, Ἐπιστήμη Ι. Δόγκα, Ι. Σ. Ζαχαρόπουλος, Χάρης Ἀφεντάκης, Π. Α. Καμμένος, Μ. Ι. Τσέτος, Ι. Καπάτσος, Ἀναστ. Καμμένος, Β. Γ. Λιαλιᾶμος, Ἀπ. Στεργίου Ἠλ. Κασανδρῆς, Ζ. Τρίγκαλας, Δ. Δ. Δόγκας, Ν. Ἠλ. Κατσούλης, Γ. Ξηρός, Ν. Δεδούσης, Ν. Μπασκός, Γερ. Μητρόπουλος, Ι. Ι. Μανδελένης, Χ. Παπακωνσταντόπουλος, Δ. Γ. Συκκᾶς, Γ. Ε. Ζανιᾶς, Ι. Νίττας, Κ. Παπαγεωργίου, Ἀν. Μπόμης, Γ. Ἐμμανουήλ, Θ. Πορτούλας, Στ. Τσέτος, Ἀθαν. Σκαφτοῦρος, Ι. Μᾶνος, Σωτ.